

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 15/2009,

ko Padome pieņēmusi 2009. gada 16. februārī

nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK (... gada), ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu

(2009/C 103 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Lai noteiktu to, vai ir nepieciešams izdarīt grozījumus, ņemot vērā tehnoloģijas un tirgus attīstību, Komisija

regulāri pārskata piecas direktīvas, kas veido pašreizējo ES tiesisko regulējumu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā (Direktīva 2002/21/EK ⁽⁴⁾ (pamatdirektīva), Direktīva 2002/19/EK ⁽⁵⁾ (Piekļuves direktīva), Direktīva 2002/20/EK ⁽⁶⁾ (Atļauju izsniegšanas direktīva), Direktīva 2002/22/EK (2002. gada 7. marts) par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem ⁽⁷⁾ (Universālā pakalpojuma direktīva) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē ⁽⁸⁾ (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (turpmāk visas kopā "pamatdirektīva un īpašās direktīvas")).

(2) Komisija sākotnējos konstatējumus šajā sakarā izklāstīja 2006. gada 29. jūnija Paziņojumā "Par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanu". Pamatojoties uz šiem sākotnējiem konstatējumiem, tika sarīkota sabiedriskā apspriešana, kuras gaitā izkristalizējās vissvarīgākā risināmā problēma, proti, elektronisko komunikāciju jomā vēl joprojām nav izveidots iekšējais tirgus. Īpaši tika uzsvērts tas, ka regulējuma sadrumstalotība un valsts pārvaldes iestāžu rīcības nekonsekvence ne tikai apdraud attiecīgās nozares konkurētspēju, bet arī neļauj patērētājiem izmantot ievērojamas priekšrocības, ko sniedz pārrobežu konkurence.

⁽¹⁾ OV C 224, 30.8.2008., 50. lpp.⁽²⁾ OV C 257, 9.10.2008., 51. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 24. septembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2009. gada 16. februāra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta ... Nostāja.⁽⁴⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.⁽⁵⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.⁽⁶⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.⁽⁷⁾ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.⁽⁸⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

- (3) Tāpēc ir jāreformē ES tiesiskais regulējums elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā, lai pilnveidotu elektronisko komunikāciju iekšējo tirgu, nostiprinot Kopienas mehānismu to operatoru darbības regulēšanai, kuriem ir būtiska ietekme galvenajos tirgos. To papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu (ETRG). Reformas gaitā tiks izstrādāta arī efektīvas radiofrekvenču spektra pārvaldības stratēģija, lai radītu vienotu Eiropas informācijas telpu un paredzētu stingrākus noteikumus attiecībā uz lietotājiem ar invaliditāti, tādējādi veidojot iekļaujošu informācijas sabiedrību.
- (4) Mērķis ir pakāpeniski samazināt iepriekšējos sektora īpašos noteikumus, attīstoties tirgus konkurencei, un galvenokārt, lai elektronisko sakaru jomu regulētu tikai konkurences tiesību akti. Ņemot vērā to, ka pēdējos gados elektronisko sakaru tirgos ir bijusi vērojama spēcīga konkurences izaugsme, ir būtiski, lai *ex ante* regulatīvie pienākumi būtu noteikti tikai apstākļos, kad nepastāv pilnvērtīga un noturīga konkurence.
- (5) Lai nodrošinātu samērīgu un pielāgotu pieeju mainīgiem konkurences apstākļiem, valsts pārvaldes iestādes var noteikt vietējos tirgus un/vai atcelt reglamentējošās saistības tirgos un/vai ģeogrāfiskajās zonās, kurās ir efektīva infrastruktūras konkurence.
- (6) Lai sasniegtu Lisabonas Programmas mērķus, nākamajos gados galvenais uzdevums būs radīt nosacījumus efektīviem ieguldījumiem ātrgaitas tīklos, kas veicinās inovācijas saistībā ar satura ziņā daudzveidīga interneta pakalpojumiem un stiprinās Eiropas Savienības konkurētspēju starptautiskā mērogā. Šādiem tīkliem ir milzīga iespēja sniegt priekšrocības patērētājiem un uzņēmumiem visā Eiropas Savienībā. Tāpēc ir svarīgi, izmantojot regulatīvo noteikumu prognozējamību un konsekveni, veicināt ilgtspējīgus ieguldījumus šo jauno tīklu attīstībā, vienlaikus aizsargājot konkurenci un sekmējot patērētāju izvēli.
- (7) Lai visas valsts pārvaldes iestādes varētu sasniegt pamatdirektīvā un īpašajās direktīvās izklāstītos mērķus, jo īpaši tos, kas saistīti ar savstarpējo savietojamību, ir jāpaplašina pamatdirektīvas darbības joma, lai tā attiektos arī uz konkrētiem radioiekārtu un telekomunikāciju termināliekārtu aspektiem, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/5/EK (1999. gada 9. marts) par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu⁽¹⁾, un uz patērētāju ierīcēm, ko izmanto ciparu televīzijai, lai tā būtu vieglāk pieejama lietotājiem – personām ar invaliditāti.
- (8) Dažas definīcijas būtu jāprecizē vai jāmaina, lai ņemtu vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību un novērstu nenoteiktību, kas konstatēta tiesiskā regulējuma īstenošanā.
- (9) Būtu jāstiprina valsts pārvaldes iestāžu neatkarība, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma efektīvāku piemērošanu un palielinātu to autoritāti un lēmumu paredzamību. Šajā nolūkā valsts tiesību aktos būtu jāiestrādā īpašs noteikums, lai panāktu to, ka savu uzdevumu pildīšanā valsts pārvaldes iestādes, kas atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu vai domstarpību izšķiršanu starp uzņēmumiem, ir pasargātas no ārējas iejaukšanās vai politiska spiediena, kas varētu apdraudēt to spēju neatkarīgi izvērtēt tām uzticētos jautājumus. Šādas ārējās ietekmes rezultātā valsts likumdevēja iestāde vairs nespēj veikt valsts pārvaldes iestādes funkcijas saskaņā ar tiesisko regulējumu. Šim nolūkam jau no paša sākuma būtu jāparedz noteikumi par valsts pārvaldes iestādes vadītāja atļaišanas iemesliem, lai novērstu visas pamatotās šaubas par minētās iestādes neitralitāti un tās spēju pretoties ārējiem faktoriem. Svarīgi ir tas, lai valsts pārvaldes iestādēm, kas atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu, būtu pašām savs budžets, kas pirmām kārtām ļautu tām pieņemt darbā pietiekamu skaitu kvalificētu darbinieku. Pārredzamības nolūkā šis budžets būtu jāpublicē katru gadu.
- (10) Lai tirgus dalībniekiem nodrošinātu juridisko noteiktību, pārsūdzības iestādēm būtu jāveic savi pienākumi efektīvi, un galvenokārt - pārsūdzības procesiem nevajadzētu būt nepamatoti ilgjiem.

(1) OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

- (11) Pārsūdzības iestādes ir ļoti atšķirīgi piemērojušas pasākumu valsts pārvaldes iestāžu lēmumu apturēšanai. Lai panāktu konsekventāku pieeju, būtu jāpiemēro kopīgi standarti saskaņā ar Kopienas judikatūru. Pārsūdzības iestādēm vajadzētu būt tiesīgām lūgt pieejamo informāciju, ko publicējusi ETRG. Ņemot vērā pārsūdzību nozīmi tiesiskā regulējuma vispārējā darbībā, būtu jāizveido mehānisms, lai visās dalībvalstīs vāktu informāciju par pārsūdzībām un lēmumiem, ar ko aptur valsts pārvaldes iestāžu pieņemtos lēmumus, un minēto informāciju paziņotu Komisijai.
- (12) Lai nodrošinātu to, ka valsts pārvaldes iestādes savus regulatīvos uzdevumus veic pilnvērtīgi, to vācamajos datos būtu jāiekļauj grāmatvedības dati par mazumtirdzniecības tirgiem, kas ir saistīti ar vairumtirdzniecības tirgiem, kuros darbojas operators ar būtisku ietekmi tirgū un kurus attiecīgi regulē valsts pārvaldes iestāde. Tāpat datos būtu jāietver arī dati, ar kuru palīdzību valsts pārvaldes iestādes var izvērtēt to, kā plānotā tīkla topoloģijas modernizācija vai pārmaiņas varētu ietekmēt konkurences attīstību vai vairumtirdzniecības produktus, ko piedāvā citiem tirgus dalībniekiem.
- (13) Apspriešanās valsts mērogā, kas paredzēta pamatdirektīvas 6. pantā, ir jāsarīko pirms apspriešanās Kopienas mērogā, kura paredzēta minētās direktīvas 7. pantā, lai Kopienā organizētajā apspriešanās tiktu atspoguļoti visu ieinteresēto aprindu viedokļi. Šādā veidā varētu izvairīties arī no vajadzības rīkot otru apspriešanos Kopienā, ja valsts mēroga apspriešanās rezultātā tiktu ieviestas izmaiņas plānotajā pasākumā.
- (14) Valsts pārvaldes iestāžu rīcības brīvībai ir jābūt līdzsvarā ar konsekventas regulējuma prakses izveidi un tiesiskā regulējuma konsekventu piemērošanu, lai efektīvi veicinātu iekšējā tirgus attīstību un pilnveidi. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm ir jāatbalsta darbības, ko iekšējā tirgus jomā veic Komisija un ETRG.
- (15) Kopienas mehānisms, ar kuru palīdzību Komisija var pieprasīt valsts pārvaldes iestādēm anulēt plānotos pasākumus, kas saistīti ar tirgus noteikšanu un operatoru atzīšanu par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, ir lielā mērā palīdzējis panākt konsekventu pieeju to apstākļu noteikšanai, kādos var piemērot *ex-ante* regulējumu un kādos operatoriem piemēro šādu regulējumu. Komisijas veiktā tirgus uzraudzība un jo īpaši pieredze ar pamatdirektīvas 7. pantā paredzēto procedūru liecina, ka nekoncekvence, ar kādu valsts pārvaldes iestādes piemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļus pat līdzīgos tirgus apstākļos, varētu kavēt elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus izveidi. Tādēļ Komisija drīkst piedalīties, lai nodrošinātu augstāku koncekvences līmeni tiesisko aizsardzības līdzekļu piemērošanā, pieņemot atzinumus par pasākumu projektiem, ko ierosinājušas valsts pārvaldes iestādes. Lai labāk izmantotu valsts pārvaldes iestāžu zināšanas par tirgus analīzi, Komisijai pirms lēmumu un/vai atzinumu pieņemšanas būtu jāapspriežas ar ETRG.
- (16) Ir svarīgi, lai tiesiskais regulējums tiktu īstenots laikus. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ar ko valsts pārvaldes iestādei pieprasa anulēt plānotu pasākumu, valsts pārvaldes iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai pārskatīts pasākuma projekts. Būtu jānosaka termiņš pārskatītā pasākuma paziņošanai Komisijai saskaņā ar pamatdirektīvas 7. pantu, lai tirgus dalībnieki varētu zināt tirgus analīzes ilgumu un lai palielinātu juridisko noteiktību.
- (17) Ņemot vērā īsos termiņus, kādi paredzēti Kopienas mēroga apspriešanās vajadzībām, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt ieteikumus un/ vai pamatnostādnes, lai vienkāršotu procedūras informācijas apmaiņu starp Komisiju un valsts pārvaldes iestādēm, piemēram, gadījumos, kas attiecas uz stabiliem tirgiem vai kas saistīti vienīgi ar nelielām izmaiņām iepriekš paziņotos pasākumos. Tāpat Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras, lai būtu iespējams paredzēt atbrīvojumu no paziņošanas prasības, tādējādi atsevišķos gadījumos racionalizējot procedūras.
- (18) Saskaņā ar mērķiem, kas izklāstīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Apvienoto Nāciju Konvencijā par invalīdu tiesībām, tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina tas, ka kvalitatīvi pakalpojumi par pieņemamām cenām ir viegli pieejami visiem lietotājiem, tostarp lietotājiem ar invaliditāti, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām. Amsterdamas akta galīgajai redakcijai pievienotajā Deklarācijā Nr. 22 ir paredzēts, ka Kopienas iestādēm, izstrādājot pasākumus saskaņā ar Līguma 95. pantu, ir jāņem vērā vajadzības, kādas ir personām ar invaliditāti.

- (19) Radiofrekvences būtu jāuzskata par ierobežotu sabiedrisko resursu, kam ir būtiska — gan sabiedriska, gan tirgus — vērtība. Sabiedrības interesēs ir tas, lai šāda radiofrekvenču spektra pārvaldība būtu iespējami efektīva un pilnvērtīga no ekonomiskā, sociālā un vides aspekta, ņemot vērā kultūru daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma mērķus, un lai pakāpeniski tiktu likvidēti šķēršļi tā efektīvai izmantošanai.
- (20) Pirms tiek ierosināts īpašs saskaņošanas pasākums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 676/2002/EK (2002. gada 7. marts) par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā (radiofrekvenču spektra lēmums) ⁽¹⁾, Komisijai būtu jāveic ietekmes novērtējums par to, kādas ir ierosinātā pasākuma izmaksas un ieguvumi no tā, piemēram, īstenošanas apjomradīti ietaupījumi un pakalpojumu savstarpējā savietojamība patērētāju izdevīgumam, ietekme uz radiofrekvenču spektra izmantošanas efektivitāti vai pieprasījums dažādās Eiropas Savienības daļās pēc saskaņotas izmantošanas.
- (21) Lai gan radiofrekvenču spektra pārvaldība paliek dalībvalstu kompetencē, ar koordināciju un, ja vajadzīgs, saskaņošanu Kopienas līmenī var palīdzēt nodrošināt to, ka spektra lietotāji var izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības un ka visā pasaulē var efektīvi aizstāvēt ES intereses.
- (22) Šīs direktīvas radiofrekvenču spektra pārvaldības noteikumiem būtu jāatbilst to starptautisko un reģionālo organizāciju darbam, kuras nodarbojas ar radiofrekvenču spektra pārvaldību, piemēram, Starptautiskā Telekomunikāciju savienība (STS) un Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konference (CEPT), tā lai nodrošinātu spektra izmantošanas efektīvu pārvaldību un saskaņošanu visā Kopienā un globālā mērogā.
- (23) Radiofrekvenču pārvaldībai ir jānodrošina kaitīgu traucējumu novēršana. Tāpēc ir jāizstrādā precīza kaitīgo traucējumu definīcija, lai nodrošinātu to, ka regulatīvā iejaukšanās notiek tikai tiktāl, ciktāl vajadzīgs šādu traucējumu novēršanai.
- (24) Pašreizējā radiofrekvenču spektra pārvaldības un sadalījuma sistēma principā pamatojas uz administratīviem lēmumiem, kas nav pietiekami elastīgi, lai pielāgotos tehnoloģiskajām un ekonomiskajām pārmaiņām, jo īpaši straujajai attīstībai bezvadu tehnoloģijas jomā un pieaugošajam platjoslas pieprasījumam. Pārlietu atšķirīgā politika dažādās valstīs ir cēlonis lielākām izmaksām un zaudētām tirgus iespējām radiofrekvenču spektra lietotājiem, sadrumstalotība palēnina arī inovācijas tempus un kaitē iekšējam tirgum, patērētājiem un tautsaimniecībai kopumā. Turklāt radiofrekvenču piekļuves un izmantošanas nosacījumi var atšķirties atkarībā no operatora veida, savukārt šo operatoru nodrošinātie elektroniskie pakalpojumi lielā mērā pārklājas, tādējādi radot nesaņķas tiesību turētāju starpā, atšķirības spektra piekļuves izmaksās un iespējamus traucējumus iekšējā tirgus darbībā.
- (25) Valstu robežas kļūst arvien maznozīmīgākas optimālas radiofrekvenču spektra izmantošanas noteikšanai. Radiofrekvenču spektra piekļuves tiesību sadrumstalota pārvaldība ierobežo ieguldījumus un inovācijas un traucē operatoriem un iekārtu ražotājiem izmantot apjomradītus ietaupījumus, tādā veidā neļaujot izveidot iekšējo tirgu elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kam izmanto radiofrekvenču spektru.
- (26) Būtu jāpanāk spektra elastīgāka pārvaldība un piekļuve spektram, izsniedzot atļaujas neatkarīgi no tehnoloģijas un pakalpojuma, lai spektra lietotāji varētu izvēlēties labākās tehnoloģijas un pakalpojumus, kas izmantojami frekvenču joslās, kas pieejamas elektronisko sakaru pakalpojumiem, kā noteikts valsts radiofrekvenču sadalījuma tabulās un ITU noteikumos par radiosakariem ("tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes princips"). Tehnoloģiju un pakalpojumu administratīvā noteikšana būtu jāpieņem vispārējās intereses mērķiem izšķirīgos gadījumos, tai vajadzētu būt skaidri pamatotai, un tā būtu regulāri jāpārskata.
- (27) Tehnoloģijas neitralitātes principa ierobežojumiem vajadzētu būt atbilstīgiem, un šādu ierobežojumu pamatā vajadzētu būt nepieciešamībai novērst kaitīgus traucējumus - piemēram, nosakot emisiju maskas un jaudas līmeņus - nodrošināt sabiedrības veselības aizsardzību, ierobežojot elektromagnētisko lauku ietekmi uz sabiedrību, nodrošināt pakalpojumu pareizu darbību atbilstošā pakalpojuma tehniskās kvalitātes līmenī, vienlaikus ne vienmēr liedzot iespēju tajā pašā spektrā izmantot vairāk nekā vienu pakalpojumu, nodrošināt spektra pareizu koplietošanu, jo īpaši tad, ja tā izmantošanai ir izsniegtas tikai vispārējās atļaujas, nodrošināt spektra pilnvērtīgu izmantošanu vai sasniegt vispārējās ieinteresētības mērķi saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

- (28) Lai neradītu pretrunas ar iepriekš iegūtām tiesībām, radiofrekvenču spektra lietotājiem tāpat vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties pakalpojumus, kurus tie vēlas piedāvāt spektrā, uz ko attiecas pārejas pasākumi. Būtu jāparedz izņēmumi no pakalpojumu neitralitātes principa, ar kuru pieprasa nodrošināt konkrētu pakalpojumu, lai sasniegtu skaidri noteiktus vispārējās ieinteresētības mērķus, piemēram, cilvēku drošība, vajadzība veicināt sociālo, reģionālo vai teritoriālo kohēziju vai radiofrekvenču spektra neefektīvas izmantošanas novēršana, ja šādi izņēmumi ir vajadzīgi un samērīgi. Minētajiem mērķiem būtu jāietver kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanai, kā dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Izņemot gadījumus, kad tas ir vajadzīgs cilvēku drošībai vai nolūkā sasniegt citus vispārējās ieinteresētības mērķus, izņēmumi nedrīkstētu būt par cēloni konkrētiem ekskluzīvās izmantošanas pakalpojumiem, bet tiem būtu vienīgi jāpiesūta prioritāte šādiem pakalpojumiem, lai citi pakalpojumi vai tehnoloģijas varētu līdzāspastāvēt tajā pašā radiofrekvenču joslā, ciktāl tas iespējams.
- (29) Dalībvalstu kompetencē ir noteikt darbības jomu un būtību visiem izņēmumiem, kas attiecas uz kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanu.
- (30) Tā kā radiofrekvenču spektra sadalījums konkrētām tehnoloģijām vai pakalpojumiem ir izņēmums no tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principa un ierobežo brīvību izvēlēties piedāvāto pakalpojumu vai izmantoto tehnoloģiju, visiem priekšlikumiem par šādu sadalījumu jābūt pārredzamiem, un ir jāriko to sabiedriskā apspriešana.
- (31) Elastīguma un efektivitātes interesēs valsts pārvaldes iestādes var atļaut spektra lietotājiem brīvi nodot vai iznomāt savas izmantošanas tiesības trešām personām. Tas nodrošinātu radiofrekvenču spektra novērtēšanu tirgū. Valsts pārvaldes iestādēm, ņemot vērā to pilnvaras nodrošināt spektra faktisku izmantošanu, būtu jārikojas, lai panāktu to, ka tirdzniecības dēļ netiek traucēta konkurence, spektram paliekot neizmantotam.
- (32) Tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes un spēkā esošu spektra izmantošanas tiesību tirdzniecības ieviešanai var būt vajadzīgi pārejas noteikumi, tostarp pasākumi godīgas konkurences nodrošināšanai, jo jaunajā sistēmā dažiem spektra lietotājiem var pavērties iespēja konkurēt ar spektra lietotājiem, kuri spektra izmantošanas tiesības ir ieguvuši saskaņā ar daudz apgrūtināšākiem noteikumiem un nosacījumiem.
- (33) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un atbalstītu pārrobežu pakalpojumu izveidi, ir jāpilnvaro Komisija numērācijas jomā paredzēt tehniskus īstenošanas pasākumus
- (34) Atļaujas, kas izsniegtas uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, un kas ļauj tiem iegūt piekļuvi sabiedriskam vai privātam īpašumam, ir būtisks faktors elektronisko komunikāciju tīklu vai jaunu tīkla elementu izveidei. Tāpēc nevajadzīgi sarežģītas un lēnas procedūras ceļa tiesību piešķiršanai var radīt ievērojamu šķērslī konkurences attīstībai. Tāpēc ir jāvienkāršo veids, kādā pilnvaroti uzņēmumi iegūst ceļa tiesības. Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt iespējai koordinēt ceļa tiesību iegūšanu, sniedzot attiecīgu informāciju savās tīmekļa vietnēs.
- (35) Ir jāpastiprina dalībvalstu pilnvaras attiecībā uz ceļa tiesību turētājiem, lai nodrošinātu jauna tīkla ierīkošanu vai paplašināšanu taisnīgā, efektīvā un videi nekaitīgā veidā un neatkarīgi no pienākuma, kas uzlikts operatoram ar būtisku ietekmi tirgū, proti, piešķirt piekļuvi tā elektronisko komunikāciju tīkliem. Iekārtu koplietošanas uzlabojumi var būtiski sekmēt konkurenci un mazināt uzņēmumu vispārējās finansiālās un ar vidi saistītās izmaksas, kas tiem rodas, ierīkojot elektronisko sakaru infrastruktūru, jo īpaši saistībā ar jauniem piekļuves tīkliem. Valsts pārvaldes iestādēm vajadzētu būt pilnvarām prasīt, lai uzņēmumi, kuriem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātpašuma, atļauj šādu iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzāsrašanos), lai sekmētu efektīvus ieguldījumus infrastruktūrā un veicinātu inovācijas, pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanās laikposma, kurā visām ieinteresētajām pusēm būtu jānodrošina, ka attiecīgiem uzņēmumiem tiek pienācīgi atlīdzināts risks. Valsts pārvaldes iestādēm jo īpaši vajadzētu būt pilnvarām paredzēt tīkla elementu un saistītu iekārtu koplietošanu, piemēram, attiecībā uz kabeļu šahtām, stabiem, kabeļu akām, ārpustelņu sadales punktiem, antenām,

torņiem un citām atbalsta konstrukcijām, ēkām vai ēku ievadiem, kā arī to, ka labāk saskaņo inženiertehniskos būvdarbus. Kompetentajām iestādēm, jo īpaši vietējām iestādēm, sadarbībā ar valsts pārvaldes iestādēm vajadzētu vienoties par atbilstīgām koordinācijas procedūrām, lai koordinētu valsts būvniecības līgumus un citas attiecīgas publiskās iekārtās vai īpašumu; šīs procedūras var ietvert arī procedūras, ar ko nodrošina, ka ieinteresētajām pusēm ir informācija par attiecīgām publiskām iekārtām vai īpašumiem un par notiekošiem un plānotiem valsts būvdarbiem, ka tās laikus ir informētas par šādiem darbiem un ka pēc iespējas tiek veicināta ilgtermiņa koplietošana.

- (36) Uzticama un droša informācijas nodošana elektronisko komunikāciju tīklos ieņem arvien nozīmīgāku vietu visā tautsaimniecībā un sabiedrībā. Sistēmas sarežģītība, tehniskas kļūmes vai cilvēku kļūdas, negadījumi vai uzbrukumi — tie visi var ietekmēt tās fiziskās infrastruktūras darbību un pieejamību, ar kuras palīdzību ES iedzīvotājiem tiek nodrošināti svarīgi pakalpojumi, tostarp e-pārvaldes pakalpojumi. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm ir jānodrošina publisko komunikāciju tīklu integritāte un drošība. Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūrai (ENISA) ⁽¹⁾ būtu jāpiedalās, lai nodrošinātu augsta elektronisko komunikāciju drošības pakāpi, tostarp daloties pieredzē un sniedzot atzinumus, kā arī veicinot apmaiņu ar labāko praksi. Gan ENISA, gan valsts pārvaldes iestāžu rīcībā vajadzētu būt to pienākumu pildīšanai vajadzīgajiem līdzekļiem, tostarp pilnvarām saņemt pietiekamu informāciju, lai varētu novērtēt tīklu vai pakalpojumu drošības pakāpi, kā arī iegūt visaptverošus un drošīgamus datus par aktuāliem drošības incidentiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu vai pakalpojumu darbību. Ņemot vērā to, ka atbilstīgas drošības pakāpes veiksmīga izvēle nav vienreizējs pasākums, bet gan nepārtraukts īstenošanas, pārskatīšanas un atjaunināšanas process, ir jāpieprasa elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātājiem un pakalpojumu sniedzējiem veikt pasākumus, lai aizsargātu un integritāti un drošību saskaņā ar novērtētajiem apdraudējumiem, ņemot vērā jaunākos sasniegumus šajā jomā.

- (37) Ja ir jāpanāk vienošanās par kopīgām drošības prasībām, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tehniskus īstenošanas pasākumus, lai panāktu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu pienācīgu drošības pakāpi iekšējā tirgū. ENISA būtu jāiesaistās piemērotu tehnisku un organizatorisku drošības pasākumu saskaņošanā, nodrošinot

speciālistu ieteikumus. Valsts pārvaldes iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām izdot saistošas instrukcijas par tehniskiem īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti atbilstīgi pamatdirektīvai. Lai tās varētu veikt savus pienākumus, tām vajadzētu būt pilnvarotām izmeklēt neievērošanas gadījumus un piemērot sankcijas.

- (38) Lai tirgus dalībnieki varētu rēķināties ar noteiktību regulatīvo nosacījumu jomā, jānosaka termiņš tirgus analīzes veikšanai. Ir svarīgi veikt regulāras tirgus analīzes pieņemamā un piemērotā termiņā. Nosakot šo termiņu, būtu jāņem vērā tas, vai iepriekš ir veikta konkrētā tirgus analīze un vai par to ir pienācīgi paziņots. Ja valsts pārvaldes iestāde neveic tirgus analīzi noteiktajā termiņā, tas var apdraudēt iekšējo tirgu, un parastās pārkāpumu procedūras var laikus neradīt vēlamo efektu. Tomēr attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei būtu jādod iespēja lūgt palīdzību ETRG, lai pabeigtu tirgus analīzi. Piemēram, šādu palīdzību var īstenot kā īpašu darbagrupu, kurā ir citu valsts pārvaldes iestāžu pārstāvji.
- (39) Sakarā ar tehnoloģiskās inovācijas augsto līmeni un izteikto dinamiku elektronisko komunikāciju nozares tirgos ir jānodrošina regulējuma ātra, koordinēta un saskaņota pielāgošana Kopienas līmenī, jo pieredze liecina, ka atšķirības veidā, kā valsts pārvaldes iestādes īsteno ES tiesisko regulējumu, var radīt šķēršļus iekšējā tirgus attīstībai.
- (40) Nozīmīgs uzdevums, kas uzticēts ETRG, ir vajadzības gadījumā pieņemt atzinumus par pārrobežu domstarpībām. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm šādos gadījumos būtu jāņem vērā ikviens ETRG atzinums.
- (41) ES tiesiskā regulējuma īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka spēkā esošie noteikumi, ar kādiem valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas uzlikt sodus, nav izrādījušies pietiekams stimuls ievērot regulējuma prasības. Paredzot pienācīgas izpildes pilnvaras, var panākt ES tiesiskā regulējuma savlaicīgu īstenošanu un tādā veidā veicināt regulējuma noteiktību, kas ir svarīgs ieguldījumu stimuls. Visam tiesiskajam regulējumam ir raksturīgs tas, ka trūkst pilnvērtīga mehānisma rīcībai noteikumu neievērošanas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 460/2004 (OV L 77, 13.3.2004., 1. lpp.).

gadījumos. Tāpēc ieviešot pamatdirektīvā jaunu noteikumu par to, kā rīkoties pamatdirektīvas vai īpašo direktīvu noteikumu pārkāpuma gadījumā, ir jānodrošina tas, ka visā ES tiesiskajā regulējumā tiek piemēroti konsekventi un saskanīgi noteikumu izpildes un pārkāpumu sodīšanas principi.

(42) Spēkā esošajā ES tiesiskajā regulējumā ir iekļauti konkrēti noteikumi, lai veicinātu pāreju no 1998. gada vecā tiesiskā regulējuma uz 2002. gada jauno regulējumu. Šī pāreja ir pabeigta visās dalībvalstīs, un minētie noteikumi būtu jāatceļ, jo tie ir kļuvuši lieki.

(43) Būtu vienlaikus jāveicina gan efektīvi ieguldījumi, gan konkurence, lai palielinātu ekonomikas izaugsmi, inovācijas un patērētāju izvēli.

(44) Pamatdirektīvas I pielikumā ir norādīts saraksts ar tirgiem, kuri jāiekļauj Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem, kuros var būt vajadzīgs *ex-ante* regulējums. Šis pielikums būtu jāatceļ, jo ir izpildīts tā mērķis, proti, nodrošināt pamatu Ieteikuma par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem⁽¹⁾ sākotnējās redakcijas sagatavošanai.

(45) Jauniem dalībniekiem pieņemamā laika posmā varētu nebūt ekonomiski izdevīgi pilnībā vai daļēji dublēt vēsturiskā operatora vietējo piekļuves tīklu. Šajā sakarībā, piešķirot atsevišķu piekļuvi tādu operatoru vietējai sakaru līnijai vai apakšlīnijai, kuriem ir būtiska ietekme tirgū, varētu veicināt ienākšanu tirgū un palielināt konkurenci platjoslas piekļuves mazumtirdzniecības tirgos. Apstākļos, ja atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai vai apakšlīnijai nav tehniski vai ekonomiski iespējama, var piemērot

atbilstīgus pienākumus attiecībā uz tādu netaustāmu vai virtuālu tīkla piekļuvi, kas nodrošina līdzvērtīgu funkcionalitāti.

(46) Funkcionālo nošķiršanu, kad vertikāli integrētam operatoram pieprasa izveidot uzņēmējdarbības vienības, kuru darbība ir nošķirta, veic ar mērķi panākt pilnīgi līdzvērtīgu piekļuves produktu piedāvājumu visiem nākamā tirgus posma operatoriem, tostarp paša operatora vertikāli integrētajām struktūrvienībām, kas darbojas nākamajā tirgus posmā. Funkcionālā nošķiršana var uzlabot konkurenci vairākos konkrētajos tirgos, ievērojami samazinot diskrimināciju veicinošos faktorus un atvieglojot nediskriminēšanas noteikumu izpildes pārbaudīšanu un panākšanu. Izņēmuma gadījumos funkcionālā nošķiršana var būt pamatots tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ja vairākos attiecīgajos tirgos vēl joprojām nav izdevies panākt faktiski nediskriminējošu attieksmi un ja ir mazas izredzes vai nav izredžu panākt infrastruktūras konkurenci pieņemamā laikā pēc tam, kad ir izmēģināts viens vai vairāki tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kuri iepriekš tika uzskatīti par piemērotiem. Tomēr ir ļoti svarīgi nodrošināt to, ka, pieprasot funkcionālo nošķiršanu, tiek saglabāti faktori, kas rosina attiecīgo uzņēmumu ieguldīt tīkla attīstībā, un netiek radīta iespējama negatīva ietekme uz patērētāju labklājību. Tas prasa veikt dažādu ar piekļuves tīklu saistītu konkrēto tirgu koordinētu analīzi saskaņā ar pamatdirektīvas 16. pantā izklāstīto tirgus analīzes procedūru. Veicot tirgus analīzi un sīki izstrādājot attiecīgo tiesiskās aizsardzības līdzekli, valsts pārvaldes iestādēm īpaši būtu jāņem vērā produkti, kuru pārvaldība jāuztic atsevišķām uzņēmējdarbības vienībām, ievērojot tīkla paplašināšanas apjomu un tehnoloģiskā progresa pakāpi, kas var būtiski ietekmēt fiksēto un bezvadu pakalpojumu savstarpējo aizstājamību. Lai novērstu konkurences traucēšanu iekšējā tirgū, ierosinājumus par funkcionālo nošķiršanu iepriekš būtu jāapstiprina Komisijai.

(47) Funkcionālās nošķiršanas īstenošana nedrīkst traucēt piemērotu mehānismu izveidi dažādu nošķirto uzņēmējdarbības vienību koordinācijai, lai nodrošinātu to, ka tiek aizsargātas mātesuzņēmuma ekonomiskās un pārvaldības uzraudzības tiesības.

(48) Turpmāka elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu iekšējā tirgus integrācija prasa ciešāk koordinēt *ex ante* regulējuma piemērošanu, kas paredzēts ES regulējumā attiecībā uz elektroniskajām komunikācijām.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 11. februāra Ieteikums par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem elektronisko sakaru nozarē, kuros var būt nepieciešams *ex ante* regulējums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV L 114, 8.5.2003., 45. lpp.).

- (49) Ja vertikāli integrēts uzņēmums nolemj nodot ievērojamu daļu vietējā piekļuves tīkla aktīvu vai visus minētos aktīvus atsevišķai uzņēmējdarbības vienībai, kam ir cits īpašnieks, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, kas darbojas ar piekļuves produktiem, valsts pārvaldes iestādei ir jānovērtē plānotā darījuma ietekme uz visiem pašreizējiem pienākumiem, kas regulēšanas vajadzībām uzlikti vertikāli integrētam operatoram, lai nodrošinātu jaunās kārtības atbilstību Direktīvai 2002/18/EK (Piekļuves direktīva) un Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva). Attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei ir jāveic jauna to tirgu analīze, kurā darbojas nošķirtā uzņēmējdarbības vienība, un attiecīgi jāuzliek, jāsiglabā, jāmaina vai jāanulē minētie pienākumi. Šajā nolūkā valsts pārvaldes iestādei ir jābūt iespējai pieprasīt informāciju no uzņēmuma.
- (50) Kaut gan zināmos apstākļos valsts pārvaldes iestādei ir lietderīgi uzlikt pienākumus operatoriem, kuriem nav būtiskas ietekmes tirgū, lai izpildītu tādos mērķus kā pakalpojumu savstarpēja savienojamība un savietojamība, tomēr ir jānodrošina tas, ka šādus pienākumus uzliek saskaņā ar ES tiesisko regulējumu un jo īpaši ar tajā paredzētajām paziņošanas procedūrām.
- (51) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, ņemot vērā vajadzību pielāgot tirgus un tehnoloģiju attīstībai I pielikumā izklāstītos nosacījumus par piekļuvi ciparu televīzijas un radio pakalpojumiem. Tas pats attiecas arī uz II pielikumā iekļauto obligāto kritēriju sarakstu, kas ir jāpublisko, lai izpildītu noteikumu par pārredzamību.
- (52) Atvieglojot tirgus dalībnieku piekļuvi radiofrekvenču resursiem, tiks novērsti šķēršļi ienākšanai tirgū. Turklāt tehnoloģiskā progresa rezultātā mazinās kaitīgu traucējumu risks konkrētās frekvenču joslās, un tāpēc mazinās vajadzība iegūt individuālas izmantošanas tiesības. Tāpēc elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai lietotā radiofrekvenču spektra izmantošanas nosacījumi jāiekļauj vispārējās atļaujās, ja vien, ņemot vērā spektra izmantošanu, aizsardzībai pret kaitīgiem traucējumiem, pakalpojuma kvalitātes nodrošināšanai, efektīvu spektra izmantošanas nodrošināšanai vai konkrēta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai nav vajadzīgas individuālas tiesības. Lēmumi par individuālu tiesību nepieciešamību ir jāpieņem pārredzamā un samērīgā veidā.
- (53) Ieviešot pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes prasības attiecībā uz lietošanas tiesību piešķiršanu, vienlaikus nodrošinot iespējas nodot tiesības uzņēmumu starpā, būtu jāpalielina brīvība un līdzekļi izplatīt elektronisko sakaru pakalpojumus sabiedrībai, tādā veidā veicinot arī vispārējo interešu mērķu sasniegšanu. Tomēr dažus vispārējo interešu pienākumus, kas apraides organizācijām uzlikti attiecībā uz audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniegšanu, var likt piemērot konkrētus lietošanas tiesību piešķiršanas kritērijus, ja šķiet būtiski sasniegt konkrētu vispārējo interešu mērķi, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Procedūrām, kas saistītas ar vispārējo interešu mērķu sasniegšanu, jebkuros apstākļos ir jābūt pārredzamām, objektīvām, samērīgām un nediskriminējošām.
- (54) Ir jānosaka netirgojamu individuālo izmantošanas tiesību derīguma termiņš, ņemot vērā to, ka tās ierobežo brīvu piekļuvi radiofrekvenču. Ja izmantošanas tiesībās ir iekļauts noteikums par to termiņa pagarināšanu, valsts kompetentajām iestādēm vispirms ir jāveic pārskatīšana, kura ietver sabiedrisko apspriešanu, ņemot vērā tirgus, pārklājuma un tehnoloģiju attīstību. ņemot vērā to, ka spektrs ir ierobežots resurss, ir regulāri jāpārskata uzņēmumiem piešķirtās individuālās tiesības. Veicot minēto pārskatīšanu, valsts kompetentajām iestādēm ir jāpanāk līdzsvars starp tiesību turētāju interesēm un vajadzību veicināt radiofrekvenču spektra tirdzniecības ieviešanu, kā arī spektra elastīgāku izmantošanu, iespējami vairāk izsniedzot vispārējas atļaujas.
- (55) Valsts kompetentām iestādēm ir jābūt pilnvarotām panākt radiofrekvenču spektra faktisku izmantošanu un gadījumos, kad spektra resursi netiek izmantoti, rīkoties tā, lai novērstu izmantošanas tiesību uzkrāšanu, kas kavē konkurenci un varētu traucēt jauna dalībnieka ienākšanu tirgū.
- (56) Valsts pārvaldes iestādēm vajadzētu būt tiesīgām efektīvi rīkoties, lai pārraudzītu un panāktu ar vispārējām atļaujām vai izmantošanas tiesībām saistītu noteikumu un nosacījumu ievērošanu, tostarp tiesīgām piemērot efektīvas finansiālas vai administratīvas sankcijas par šo noteikumu un nosacījumu pārkāpumiem.

(57) Nosacījumos, kurus var piemērot atļaujām, būtu jāattiecas uz konkrētiem nosacījumiem, ar kuriem reglamentē pieejamību lietotājiem ar invaliditāti un valsts iestāžu nepieciešamību sazināties ar plašu sabiedrību pirms lielām katastrofām, to laikā un pēc tām. Turklāt, ņemot vērā tehnisko inovāciju nozīmību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izsniegt atļaujas spektra izmantošanai eksperimentālos nolūkos, paredzot tajās īpašus ierobežojumus un nosacījumus, kurus pamato šādu tiesību eksperimentālais raksturs.

saskaņotu piemērošanu. Tāpat Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt īstenošanas pasākumus, lai Piekļuves direktīvas I un II pielikumu pielāgotu tirgus un tehnoloģijas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus minēto direktīvu elementus, *inter alia*, pievienojot jaunus nebūtiskus elementus, ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

(58) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2887/2000 (2000. gada 18. decembris) par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai⁽¹⁾ bija lietderīga tirgus atvēršanas sākotnējā posmā. Pamatdirektīvā Komisija ir aicināta pārraudzīt pāreju no 1998. gada tiesiskā regulējuma uz 2002. gada regulējumu un piemērotā brīdī ierosināt priekšlikumus par minētās regulas atcelšanu. Saskaņā ar 2002. gada regulējumu valsts pārvaldes iestādēm ir pienākums analizēt vairumtirdzniecības tirgu iesaistītai piekļuvei metāla vadu līnijām un apakšlīnijām platjoslas un balss pakalpojumu nodrošināšanai, kā noteikts Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem. Tā kā visas dalībvalstis vismaz vienreiz ir veikušas šā tirgus analīzi un ir ieviesti attiecīgie pienākumi, kuru pamatā ir 2002. gada regulējums, Regula (EK) Nr. 2887/2000 ir kļuvusi nevajadzīga, un tāpēc tā būtu jāatceļ.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (pamatdirektīva)

Ar šo Direktīvu 2002/21/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ar šo direktīvu izveido elektronisko komunikāciju pakalpojumu, elektronisko komunikāciju tīklu, saistītu iekārtu un saistītu pakalpojumu saskaņotu regulējumu. Tajā nosaka valsts pārvaldes iestāžu uzdevumus un izveido procedūru kopumu, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma saskaņotu piemērošanu visā Kopienā. Regulējums arī ietver noteikumus par dažiem termināliekārtu aspektiem, lai tās būtu vieglāk pieejamas lietotājiem – personām ar invaliditāti.”;

(59) Pamatdirektīvas, Piekļuves direktīvas un Atļauju izsniegšanas direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“a) “elektronisko sakaru tīkls” ir pārraides sistēma un, attiecīgos gadījumos, komutācijas vai maršrutizācijas ierīces un citi resursi, tostarp tīkla pasīvie elementi, kas ļauj signālus pārraidīt pa vadiem, pa radio, ar optiskiem vai citiem elektromagnētiskiem līdzekļiem, ietverot satelīta tīklus, fiksētus (ķēdes un pakešu tīklu, tostarp internetu) un mobilo zemes sakaru tīklus, elektrības kabeļu sistēmas, ciktāl tās ir izmantotas, lai pārraidītu signālus, tīklus, ko izmanto radio un televīzijas apraidei, un kabeļu televīzijas tīklus, neatkarīgi no pārraidītas informācijas tipa;”;

⁽¹⁾ OV L 336, 30.12.2000., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

b) panta b) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“b) “vairāku valstu tirgi” ir tirgi, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 4. punktu un kas aptver Kopienas vai ievērojamo tās daļu, kura atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī;”

c) panta d) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“d) “publiskais komunikāciju tīkls” ir elektronisko komunikāciju tīkls, ko pilnībā vai galvenokārt izmanto, lai nodrošinātu publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, kuri atbalsta informāciju pārraidīšanu starp tīkla pieslēguma punktiem;”

d) iekļauj šādu punktu:

“da) “tīkla pieslēguma punkts (NTP)” ir fizisks punkts, kurā abonents tiek nodrošināts ar piekļuvi publiskam sakaru tīklam; gadījumā, ja tīkli iekļauj komunikāciju vai maršrutizāciju, tīkla pieslēguma punktu (NTP) nosaka, izmantojot īpašu tīkla adresi, kas var būt saistīta ar abonenta numuru vai vārdu;”

e) panta e) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“e) “saistītās iekārtas” ir fiziska infrastruktūra un citas iekārtas vai elementi, kas saistīti ar elektronisko sakaru tīklu un/vai ar elektronisko sakaru pakalpojumu un kas pieļauj un/vai atbalsta pakalpojumu nodrošināšanu ar minētā tīkla un/vai pakalpojuma palīdzību, vai kam ir minētajām darbībām vajadzīgais potenciāls, un tās, cita starpā, ietver ēkas vai ievadus ēkās, antenas, torņus un citas atbalsta konstrukcijas, kabeļu šahtas, cauruļvadus, stubus, kabeļu akas un sadales punktus;”

f) iekļauj šādu punktu:

“ea) “saistītie pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas saistīti ar elektronisko sakaru tīklu un/vai ar elektronisko

sakaru pakalpojumu un kas pieļauj un/vai atbalsta pakalpojumu nodrošināšanu ar minētā tīkla un/vai pakalpojuma palīdzību, vai kam ir minētajām darbībām vajadzīgais potenciāls; tie cita starpā ietver numuru translācijas sistēmas vai līdzvērtīgas funkcionalitātes sistēmas, nosacītās piekļuves sistēmas un elektroniskos programmu ceļvežus, kā arī citus pakalpojumus, piemēram, identifikācijas, atrašanās vietas noteikšanas un klātbūtnes noteikšanas pakalpojumu;”

g) panta l) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“l) “īpašās direktīvas” ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva), Direktīva 2002/19/EK (Piekļuves direktīva), Direktīva 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju (*);

(*) OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

h) pievieno šādus punktus:

“q) “spektra sadalījums” ir noteikta frekvenču spektra vai numuru sērijas atvēlēšana vienam vai vairākiem radiosakaru pakalpojumu veidiem, vajadzības gadījumā paredzot konkrētus nosacījumus;

r) “kaitīgi traucējumi” ir traucējumi, kas apdraud radio-navigācijas pakalpojuma vai citu drošības pakalpojumu sniegšanu vai kas citādi nopietni pasliktina, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kuru sniedz saskaņā ar piemērojamajiem starptautiskiem, Kopienas vai valsts tiesību aktiem;

s) “zvans” ir savienojums, kuru nodrošina ar publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu, kas dara iespējamu abpusēju balss saziņu.”

3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes savas pilnvaras īsteno objektīvi, pārskatāmi un savlaicīgi. Dalībvalstis nodrošina valsts pārvaldes iestādēm pienācīgus finanšu resursus un cilvēkresursus tām uzticēto uzdevumu izpildei.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“3.a Neskarot 4. un 5. punkta noteikumus, valsts pārvaldes iestādes, kas ir atbildīgas par *ex ante* tirgus regulēšanu vai uzņēmumu domstarpību atrisināšanu saskaņā ar šās direktīvas 20. vai 21. pantu, rīkojas neatkarīgi un neprasa un nepieņem norādījumus no citas iestādes, īstenojot tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesības. Tas neliedz veikt pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām. Tikai pārsūdzības iestādes, kas izveidotas saskaņā ar 4. pantu, ir pilnvarotas apturēt vai anulēt valsts pārvaldes iestāžu lēmumus. Dalībvalstis nodrošina to, ka šā punkta pirmajā daļā minēto valsts pārvaldes iestādes vadītāju vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļus, kura pilda šos pienākumus pirmajā daļā minētajā valsts pārvaldes iestādē, vai viņu aizstājējus var atlaist tikai tad, ja viņi vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai pildītu valsts tiesību aktos iepriekš noteiktos pienākumus. Lēmumu par attiecīgās valsts pārvaldes iestādes vadītāja vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļu, kura pilda šos pienākumus, vai viņu aizstājēju atlaišanu publicē atlaišanas dienā. Atlaistajam valsts pārvaldes iestādes vadītājam vai, attiecīgā gadījumā, tās koleģiālās iestādes locekļiem, kura pilda šos pienākumus, sniedz atlaišanas pamatojumu, un viņiem ir tiesības lūgt tā publicēšanu (ja tas savādāk netiktu publicēts), un šādā gadījumā to publicē.

Dalībvalstis nodrošina punkta pirmajā daļā minētajām valsts pārvaldes iestādēm atsevišķus gada budžetus. Budžetus dara zināmus atklātībai.

3.b Dalībvalstis nodrošina, lai valsts pārvaldes iestādes aktīvi atbalstītu Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupas (ETRG) (*) mērķus, veicinot labāku regulatīvo koordinēšanu un saskaņotību.

3.c Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pārvaldes iestādes, pieņemot lēmumus attiecībā uz savas valsts tirgu, maksimāli ņem vērā ETRG pieņemtos atzinumus un kopējās nostājas.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu”;

4) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka valstī darbojas efektīvs mehānisms, lai jebkuram lietotājam vai uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un ko ir ietekmējis valsts pārvaldes iestādes lēmums, būtu tiesības pārsūdzēt lēmumu pārsūdzības iestādē, kas ir neatkarīga no iesauktajām pusēm. Šai iestādei, kas var būt tiesa, ir attiecīga lietpratība, lai tā varētu efektīvi pildīt savas funkcijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek pienācīgi ņemti vērā lietas apstākļi un ka ir izveidots efektīvs pārsūdzības mehānisms.

Kamēr nav zināms pārsūdzības rezultāts, valsts pārvaldes iestādes lēmums paliek spēkā, ja vien saskaņā ar valsts tiesību aktiem netiek noteikti pagaidu pasākumi.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Dalībvalstis apkopo informāciju par iesniegto pārsūdzību skaitu, pārsūdzības procesu ilgumu un to lēmumu skaitu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus. Dalībvalstis sniedz minēto informāciju Komisijai un ETRG pēc attiecīgās iestādes pamatota lūguma”;

5) direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, sniedz visu informāciju, tostarp finanšu informāciju, kura nepieciešama valsts pārvaldes iestādēm, lai tās varētu panākt atbilstību šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem vai saskaņā ar tām pieņemtiem lēmumiem. Jo īpaši var arī pieprasīt, lai šie uzņēmumi sniedz informāciju par tīklu vai pakalpojumu turpmāku attīstību, kas varētu ietekmēt vairumtirdzniecības pakalpojumus, kurus tie dara pieejamus konkurentiem. Uzņēmumiem, kam ir būtiska tirgus ietekme vairumtirdzniecības tirgos, var arī pieprasīt sniegt grāmatvedības datus par mazumtirdzniecības tirgiem, kas ir saistīti ar minētajiem vairumtirdzniecības tirgiem.

Uzņēmumi pēc pieprasījuma nekavējoties sniedz šādu informāciju, ievērojot valsts pārvaldes iestādes norādītos termiņus un detalizētības pakāpi. Valsts pārvaldes iestādes pieprasītā informācija ir samērīga ar iestādes veicamo uzdevumu. Valsts pārvaldes iestāde norāda iemeslus, kas pamato informācijas pieprasījumu un rīkojas ar minēto informāciju saskaņā ar 3. punktu.”;

6) direktīvas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“6. pants

Apspriešanas un pārredzamības mehānisms

Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 7. panta 9. punkts, 20. vai 21. pants, dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes dod ieinteresētajām aprindām iespēju

pieņēmamā termiņā izteikt komentārus par pasākuma projektu, ja minētās iestādes plāno saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām veikt pasākumus, vai arī plāno noteikt ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 9. panta 4. punktu, un kam ir būtiska ietekme uz konkrēto tirgu.

Valsts pārvaldes iestādes dara zināmas valstī piemērojamās apspriešanas procedūras.

Dalībvalstis nodrošina vienota informācijas centra izveidi, ar kura starpniecību ir pieejamas visas pašreizējās apspriešanas.

Valsts pārvaldes iestāde publisko apspriešanas rezultātus, izņemot gadījumus, kad informācija ir konfidenciāla saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktiem par uzņēmējdarbības konfidencialitāti.

7. pants

Elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus konsolidācija

1. Pildot uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu un īpašajām direktīvām, valsts pārvaldes iestādes maksimāli ņem vērā 8. pantā izklāstītos mērķus, ciktāl tie attiecas uz iekšējā tirgus darbību.

2. Valsts pārvaldes iestādes, pārskatāmi sadarbojoties savā starpā un ar Komisiju un ETRG, veicina iekšējā tirgus attīstību, lai nodrošinātu šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs. Tālāb tās jo īpaši sadarbojas ar Komisiju un ETRG, lai noteiktu instrumentus un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir vislabāk piemēroti konkrētu situāciju risināšanai tirgū.

3. Izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 7.a pantu pieņemtajos ieteikumos vai pamatnostādnēs ir paredzēti citādi, ja valsts pārvaldes iestāde pēc 6. pantā minētās apspriešanas beigām plāno veikt pasākumu:

a) uz ko attiecas šīs direktīvas 15. vai 16. pants vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. vai 8. pants; un

b) kas ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm,

tā saskaņā ar 5. panta 3. punktu dara pasākuma projektu pieejamu Komisijai, ETRG iestādei un valsts pārvaldes iestādēm citās dalībvalstīs, pievienojot projektam pasākuma pamatojumu, un informē par to Komisiju, ETRG un pārējās valsts pārvaldes iestādes. Valsts pārvaldes iestādes, ETRG un Komisija mēneša laikā var iesniegt komentārus attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei. Viena mēneša termiņu nevar pagarināt.

4. Ja plānotā pasākuma, uz kuru attiecas 3. punkts, mērķis ir:

a) noteikt konkrētu tirgu, kas nav viens no tirgiem, kuri norādīti ieteikumā saskaņā ar 15. panta 1. punktu; vai

b) saskaņā ar 16. panta 3., 4. vai 5. punktu pieņemt lēmumu par to, vai uzņēmumu atzīt vai neatzīt par tādu, kam atsevišķi vai kopā ar citiem ir būtiska ietekme tirgū; vai

c) uzlikt, grozīt vai anulēt kādu operatora pienākumu, piemērojot 16. pantu saistībā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. pantu un 9. līdz 13. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu,

un šis pasākums ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm, un ja Komisija ir norādījusi valsts pārvaldes iestādei, ka tā uzskata, ka plānotais pasākums radītu šķērslī vienotajam tirgum vai ka tai ir radušās nopietnas šaubas par tā saderību ar Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši 8. pantā minētajiem mērķiem, pasākuma projektu nepieņem vēl divus mēnešus. Šo termiņu nevar pagarināt. Komisija šādā gadījumā informē pārējās valsts pārvaldes iestādes par tās iebildumiem.

5. Šā panta 4. punktā minētajā divu mēnešu termiņā, Komisija var:

a) pieņemt lēmumu attiecībā uz 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumu projektiem, liekot attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei anulēt konkrēto pasākuma projektu; un/vai

b) sniegt atzinumu attiecībā uz 4. punkta c) apakšpunktā minēto pasākuma projektu; vai

c) pieņemt lēmumu atcelt atrunas attiecībā uz 4. punktā minēto pasākuma projektu.

Komisija pirms lēmuma un/vai atzinuma pieņemšanas saskaņā ar a) līdz c) apakšpunktu maksimāli ņem vērā ETRG atzinumu. Lēmumam un/vai atzinumam saskaņā ar a) līdz c) apakšpunktu pievieno sīki izstrādātu un objektīvu analīzi par to, kāpēc Komisija uzskata, ka pasākuma projektu nevajadzētu pieņemt, pievienojot konkrētus priekšlikumus par pasākuma projekta grozīšanu.

6. Ja Komisija saskaņā ar 5. punkta a) apakšpunktu ir pieņēmusi lēmumu, ar ko attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei pieprasa anulēt pasākuma projektu, valsts pārvaldes iestāde sešos mēnešos pēc Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas groza vai anulē minēto pasākuma projektu. Ja pasākuma projektu groza, valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar 6. pantā minētajām procedūrām organizē sabiedrisku apspriešanu un saskaņā ar 3. punkta noteikumiem atkārtoti paziņo Komisijai grozīto pasākuma projektu.

7. Attiecīgā valsts pārvaldes iestāde maksimāli ņem vērā citu valsts pārvaldes iestāžu, ETRG un Komisijas komentārus, un, izņemot 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētos gadījumus, tā var pieņemt grozīto pasākuma projektu un, ja tā pasākuma projektu pieņem, par to paziņo Komisijai.

Ja valsts pārvaldes iestāde nolemj grozīt attiecīgo pasākuma projektu saskaņā ar atzinumu, kas pieņemts saskaņā ar 5. punkta b) apakšpunktu, tā sešos mēnešos pēc Komisijas atzinuma pieņemšanas dienas rīko sabiedrisku apspriešanu saskaņā ar 6. pantā minētajām procedūrām un nosūta grozīto pasākumu Komisijai.

Ja valsts pārvaldes iestāde ir nolēmusi negrozīt pasākuma projektu, pamatojoties uz atzinumu, kas pieņemts saskaņā ar 5. punkta b) apakšpunktu, tā arī dara zināmus šāda lēmuma iemeslus un sešos mēnešos pēc Komisijas atzinuma pieņemšanas dienas paziņo tos Komisijai.

8. Valsts pārvaldes iestāde paziņo Komisijai un ETRG visus galīgos pasākumus, uz ko attiecas 7. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts.

9. Ja valsts pārvaldes iestāde uzskata, ka ir steidzama vajadzība rīkoties, lai nodrošinātu konkurenci un aizsargātu lietotāju intereses, tā, atkāpjoties no 3. un 4. punktā izklāstītās procedūras, var nekavējoties pieņemt samērīgus un provizoriskus pasākumus. Tā tūlīt paziņo Komisijai, citām valsts pārvaldes iestādēm un ETRG minētos pasākumus, izklāstot to pilnīgu pamatojumu. Uz valsts pārvaldes iestādes lēmumu šādus pasākumus padarīt par pastāvīgiem vai pagarināt laikposmu, kādā tie ir piemērojami, attiecas 3. un 4. punkts.”;

7) iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Paziņojumi

1. Komisija pēc sabiedriskām apspriešanām un apspriedēm ar valsts pārvaldes iestādēm, kā arī maksimāli ņemot vērā ETRG atzinumu, var pieņemt ieteikumus un/vai pamatnostādnes saistībā ar 7. pantu, kurās noteikta paziņojumu forma, saturs un detalizētības pakāpe saskaņā ar 7. panta 3. punktu, apstākļi, kādos šādi paziņojumi netiktu pieprasīti, kā arī plānotie termiņi

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.”;

8) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja vien 9. pantā par radiofrekvencēm nav norādīts citādi, dalībvalstis maksimāli ņem vērā nepieciešamību

panākt tehnoloģiskā ziņā neitrālus noteikumus un nodrošina to, ka tāpat rīkojas arī valsts pārvaldes iestādes, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos regulatīvos uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti pilnvērtīgas konkurences nodrošināšanai.”;

b) 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj šādu apakšpunktu:

“a) nodrošinot to, ka lietotājiem, tostarp lietotājiem ar invaliditāti, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, tiek sagādātas maksimālas priekšrocības izvēles, cenas un kvalitātes ziņā.”;

c) svīturo 2. punkta c) apakšpunktu;

d) svīturo 3. punkta c) apakšpunktu;

e) 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) sadarbojoties savā starpā ar Komisiju un ETRG, lai nodrošinātu saskanīgas regulējuma prakses izveidi un šīs direktīvas un īpašo direktīvu konsekventu piemērošanu.”;

f) 4. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) pievēršoties vajadzībām, kas raksturīgas īpašām sociālajām grupām, jo īpaši lietotājiem ar invaliditāti, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām.”;

g) pievieno šādu punktu:

“5. Valsts pārvaldes iestādes, īstenojot 2., 3. un 4. punktā minētos politikas mērķus, piemēro objektīvus, pārskatāmus, nediskriminējošus un samērīgus reglamentēšanas principus, *inter alia*:

- a) veicinot regulatīvo noteikumu skaidrību;
- b) nodrošinot, ka līdzīgos apstākļos nepastāv diskriminācija attiekmē pret uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus un pakalpojumus;
- c) nodrošinot konkurenci patērētāju interesēs un vajadzības gadījumā veicinot infrastruktūras konkurenci;
- d) veicinot pilnvērtīgus ieguldījumus un inovācijas jaunā un uzlabotā infrastruktūrā;
- e) pienācīgi ņemot vērā dažādus apstākļus, kas dalībvalstīs un dažādās dalībvalstu ģeogrāfiskajās zonās saistīti ar konkurenci un patērētājiem;
- f) uzliktot *ex-ante* reglamentējošas saistības tikai gadījumos, kad konkurence nav efektīva un ilgtspējīga, un atvieglojot vai atceļot šādas saistības, tiklīdz šāda konkurence pastāv.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“8.a pants

Radiofrekvenču spektra politikas stratēģiska plānošana un koordinēšana Eiropas Savienībā

1. Dalībvalstis sadarbojas gan savstarpēji, gan ar Komisiju radiofrekvenču spektra izmantošanas stratēģiskajā plānošanā, koordinēšanā un saskaņošanā Eiropas Savienībā. Šai nolūkā tās, *inter alia*, ņem vērā arī tautsaimniecības, drošības, veselības un sabiedrības intereses, vārda brīvību, ES politikas kultūras, zinātniskos, sociālos un tehniskos aspektus, kā arī radiofrekvenču spektra lietotāju kopienu dažādās intereses, lai uzlabotu radiofrekvenču spektra lietošanu un izvairītos no kaitīgiem traucējumiem.

2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču spektra politikas pieeju koordinēšanu Eiropas Savienībā un attiecīgā gadījumā arī koordinē saskaņotos nosacījumus attiecībā uz radiofrekvenču spektra pieejamību un efektīvu izmantošanu, kas vajadzīga iekšējā tirgus izveidei un tā darbībā elektronisko sakaru jomā.

3. Dalībvalstis veicina ES interešu efektīvu koordinēšanu starptautiskajās organizācijās, kas ir kompetentas radiofrekvenču spektra jautājumos. Gadījumos, kad ir nepieciešama šāda efektīva veicināšana, Komisija pienācīgi ņemot vērā viedokli, ko izsaka Radiofrekvenču spektra politikas komiteja (RSPK), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 622/2002/EK (2002. gada 26. jūlijs), ar ko izveido radiofrekvenču spektra politikas grupu (*), var ieteikt Eiropas Parlamentam un Padomei kopējas politikas mērķus.

4. Komisija, pienācīgi ņemot vērā RSPK viedokli, var iesniegt tiesību aktu priekšlikumus attiecībā uz daudzgadu radiofrekvenču spektra politikas programmas izveidi.

(*) OV L 198, 27.7.2002., 49. lpp.”;

10) 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība

1. Ņemot vērā to, ka radiofrekvences ir sabiedriski resursi, kuriem ir svarīga sociālā, kultūras un ekonomiskā vērtība, dalībvalstis savā teritorijā nodrošina elektronisko sakaru pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pilnvērtīgu pārvaldību saskaņā ar 8. pantu. Tās nodrošina, ka šādu radiofrekvenču spektra iedalīšana elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām un vispārēju atļauju vai individuālu izmantošanas tiesību izdošana šādām radiofrekvencēm, ko veic kompetentas valsts iestādes, ir pamatota ar objektīviem, pārskatāmiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem. Šādi rīkojoties, tās ievēro attiecīgos starptautiskos nolīgumus un var ņemt vērā sabiedriskas kārtības apsvērumus.

2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču izmantošanas saskaņošanu visā Kopienā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktisku un efektīvu izmantošanu un lai nodrošinātu izdevīgumu patērētājiem, piemēram, apjomradītus ietaupījumus un pakalpojumu savstarpējo savietojamību. Šādi rīkojoties, tās darbojas saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums).

3. Ja vien šā punkta otrajā daļā nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, var izmantot radiofrekvenču joslās, kas pieejami elektronisko komunikāciju pakalpojumiem saskaņā ar attiecīgās valsts radiofrekvenču sadalījuma plānā un ITU noteikumos par radiosakariem.

Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantotajiem radiotīklu vai bezvadu piekļuves tehnoloģiju veidiem, ja šādi ierobežojumi ir vajadzīgi, lai:

- a) novērstu kaitīgus traucējumus;
- b) aizsargātu sabiedrības veselību pret elektromagnētiskajiem laukiem;
- c) nodrošinātu pakalpojuma tehnisku kvalitāti;
- d) maksimāli nodrošinātu radiofrekvences koplietošanu;
- e) nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanu; vai
- f) nodrošinātu vispārēju interešu mērķa sasniegšanu saskaņā ar 4. punktu.

4. Ja vien šā punkta otrajā daļā nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu elektronisko komunikāciju pakalpojumus var sniegt radiofrekvenču joslās, kas pieejamas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem saskaņā ar attiecīgās valsts radiofrekvenču sadalījuma plānu un ITU noteikumiem par radiosakariem. Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz sniedzamo elektronisko komunikāciju pakalpojumu veidiem.

Pasākumi, ar ko nosaka, ka elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšanai jāizmanto konkrēta, elektronisko sakaru pakalpojumiem pieejams spektrs, ir pamatoti, ja ar to palīdzību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem īsteno dalībvalstu noteiktu vispārēju interešu mērķi, piemēram, bet ne tikai:

- a) cilvēku drošība;
- b) sociālās, reģionālās vai teritoriālās kohēzijas veicināšana;
- c) radiofrekvenču neefektīvas izmantošanas novēršana; vai

d) kultūru un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšana, piemēram, nodrošinot radio un televīzijas apraides pakalpojumus.

Pasākumu, ar ko aizliedz sniegt jebkādu citu elektronisko sakaru pakalpojumu konkrētā spektrā, var noteikt vienīgi tad, ja to pamato vajadzība aizsargāt cilvēku drošības pakalpojumus. Dalībvalstis var arī izvērst šādu pasākumu, lai sasniegtu citus vispārējas intereses mērķus.

5. Dalībvalstis regulāri pārskata 3. un 4. punktā minēto ierobežojumu nepieciešamību un nodod atklātībai šādu pārskatu rezultātus.

6. Šā panta 3. un 4. punktu piemēro spektra iedalījumam elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām, vispārēju atļauju izsniegšanai un radiofrekvenču individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai pēc ... (*).

Uz spektra iedalījumu, vispārējām atļaujām un individuālajām izmantošanas tiesībām, kas jau pastāvēja līdz ... (*), attiecas 9.a pants.

7. Neskarot īpašo direktīvu noteikumus un ņemot vērā attiecīgos valstu apstākļus, dalībvalstis var paredzēt noteikumus, lai novērstu spektra izmantošanas tiesību uzkrāšanu, jo īpaši nosakot izmantošanas tiesību turētājam stingrus termiņus šo tiesību efektīvai izmantošanai un termiņu neievērošanas gadījumā piemērojot sankcijas, tostarp finanšu sankcijas vai tiesību anulēšanu. Minētos noteikumus izveido un piemēro samērīgi, nediskriminējoši un pārskatāmi.”;

11) iekļauj šādus pantus:

“9.a pants

Spēkā esošo tiesību ierobežojumu pārskatīšana

1. Piecu gadu laikposmā, kas sākas ... (*), dalībvalstis nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību turētāji, kuriem šādas tiesības piešķirtas pirms minētās dienas un kuras būs spēkā vismaz piecus gadus pēc tās, var iesniegt kompetentajai valsts iestādei pieteikumu atkārtoti izvērtēt viņiem piešķirto tiesību ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. un 4. punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu

Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā valsts iestāde paziņo tiesību turētājam par ierobežojumu atkārtotu izvērtēšanu, norādot tiesību apjomu pēc atkārtotas izvērtēšanas un ļaujot viņam pieņemtā termiņā anulēt pieteikumu.

Ja tiesību turētājs anulē pieteikumu, tiesības nemainās līdz dienai, kad tās zaudē spēku, vai arī līdz piecu gadu laikposma beigām, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.

2. Pēc 1. punktā minētā piecu gadu laikposma beigām dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 9. panta 3. un 4. punktu piemēro visām pārējām vispārējām atļaujām vai individuālajām izmantošanas tiesībām un spektra iedalījumam elektronisko sakaru pakalpojumu vajadzībām, kas pastāvēja ... (*).

3. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus godīgas konkurences veicināšanai.

4. Piemērojot šo pantu pieņemtais pasākums nav nodrošinājums jaunām lietošanas tiesībām, un tādējādi uz to neattiecas attiecīgie 5. panta 2. punkta noteikumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju piešķiršanas direktīva).

9.b pants

Individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošana vai iznomāšana

1. Dalībvalstis var paredzēt uzņēmumiem noteikumu par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu vai iznomāšanu citiem uzņēmumiem saskaņā ar valsts procedūrām.

Individuālajās radiofrekvenču izmantošanas tiesības turpina piemērot pēc tiesību nodošanas vai iznomāšanas, ja vien kompetenta valsts iestāde nav noteikusi savādāk.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmuma nodoms nodot radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kā arī veiktā nodošana tiek saskaņā ar valsts procedūrām paziņota kompetentajām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķirumiem, un darīta zināma atklātībai. Ja radiofrekvenču izmantošana ir saskaņota, piemērojot Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums) vai citus Kopienas tiesību aktus, šādu nodošanu veic atbilstīgi saskaņotas izmantošanas principiem.”;

12) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pārvaldes iestādes kontrolē to, kā piešķir izmantošanas tiesības visiem valsts numerācijas resursiem un pārvalda valsts numerācijas plānus. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem publiski pieejamiem elektronisko sakaru pakalpojumiem ir nodrošināti atbilstīgi numuri un numerācijas sērijas. Valsts pārvaldes iestādes izveido objektīvas, pārskatāmas un nediskriminējošas procedūras, lai piešķirtu valsts numerācijas resursu izmantošanas tiesības.

2. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina, ka valsts numerācijas plānus un procedūras piemēro tā, lai būtu vienlīdzīga attieksme pret visiem publiski pieejamu elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmums, kam ir piešķirtas numuru sērijas izmantošanas tiesības, nediskriminē citus elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz numuru secību, ko izmanto, lai sniegtu piekļuvi to pakalpojumiem.”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Dalībvalstis atbalsta to, ka Kopienā saskaņo konkrētus numurus vai numerācijas sērijas, ja tas sekmē gan iekšējā tirgus darbību, gan Eiropas mēroga pakalpojumu attīstību. Komisija šajā jautājumā var paredzēt attiecīgus tehniskus īstenošanas pasākumus.

Pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

13) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— rīkojas, pamatojoties uz vienkāršām, pārskatāmām un publiski pieejamām procedūrām, ko piemēro bez diskriminācijas un nekavējoties, un katrā ziņā pieņem lēmumu sešos mēnešos pēc pieteikuma iesniegšanas, izņemot atsavināšanas gadījumos; un”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad valsts vai pašvaldības iestādes saglabā īpašumtiesības un kontroli pār tādiem uzņēmumiem, kas pārvalda publiskos elektronisko sakaru tīklus un/vai publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, ievēro efektīvu strukturālu nodalījumu starp 1. punktā minēto pienākumu piešķirt tiesības un darbībām, kas saistītas ar īpašumtiesībām vai kontroli.”;

14) direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“12. pants

Elektronisko sakaru tīklu nodrošinātāju tīkla elementu un saistītu iekārtu līdzāsrašanās un koplietošana

1. Ja uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātipašuma, vai tas var izmantot procedūru īpašuma atsavināšanai vai izmantošanai, valsts pārvaldes iestādes var noteikt šādu iekārtu vai īpašuma koplietošanu, tostarp kopīgi lietojot ēkas vai ēku ievadus, stabus, antenas, torņus un citas atbalsta konstrukcijas, kabeļu šahtas, cauruļvadus, kabeļu akas, ārpustelņu sadales punktus un neaktīvus tīkla elementus.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai 1. punktā minēto tiesību turētāji atļauj iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzāsrašanās) vai veic pasākumus, ar ko atvieglotu valsts pasūtījuma darbu koordinēšanu, lai aizsargātu vidi, sabiedrības veselību, sabiedrības drošību vai izpildītu pilsētplānošanas un valsts mēroga plānošanas mērķus; to var darīt tikai pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanās laika posma, kurā visām ieinteresētajām pusēm dod iespēju paust viedokli. Šādā koplietošanas vai koordinēšanas procedūrā var ietvert noteikumus par iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadali.

3. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var nodrošināt to, ka uzņēmumi, ja to lūdz kompetentās iestādes, sniedz vajadzīgo informāciju, lai kompetentās iestādes, kā arī valsts pārvaldes iestādes varētu izstrādāt detalizētu uzskaitījumu par 1. punktā minēto iekārtu būtību, pieejamību un ģeogrāfisko atrašanās vietu; tās to dara pieejamu visām ieinteresētajām pusēm.

4. Pasākumi, ko valsts pārvaldes iestādes veic saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārskatāmi, nediskriminējoši un samērīgi.”;

15) iekļauj šādu nodaļu:

“IIIĶ NODAĻA

TĪKLU UN PAKALPOJUMU DROŠĪBA UN INTEGRITĀTE

13.a pants

Drošība un integritāte

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kuri nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, veic piemērotus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai atbilstīgi pārvarētu tīklu un pakalpojumu drošības apdraudējumus. Ņemot vērā jaunākos tehniskos sasniegumus, ar šiem pasākumiem nodrošina novērtētajam riskam atbilstīgu drošības pakāpi. Jo īpaši veic pasākumus, lai novērstu un mazinātu drošības incidentu ietekmi uz lietotājiem vai savienotajiem tīkliem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus, veic atbilstīgus pasākumus, lai garantētu tīklu integritāti, tādējādi šajos tīklos nodrošinot pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus, paziņo kompetentajai valsts pārvaldes iestādei par drošības vai integritātes pārkāpumiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu darbību vai pakalpojumu sniegšanu.

Attiecīgā valsts pārvaldes iestāde informē citu dalībvalstu valsts pārvaldes iestādes un Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūru (ENISA), vai pārkāpumi varētu ietekmēt vai ir ietekmējuši citas dalībvalstis. Attiecīgā valsts pārvaldes iestāde var informēt sabiedrību, vai arī prasīt, ka to dara attiecīgie uzņēmumi, ja tā uzskata, ka pārkāpuma publiskošana ir sabiedrības interesēs.

Attiecīgā valsts pārvaldes iestāde iesniedz Komisijai un ENISA kopsavilkuma ziņojumu par saņemtajiem paziņojumiem un saskaņā ar šo punktu veikto rīcību.

4. Komisija, pilnībā ņemot vērā ENISA atzinumu, var pieņemt attiecīgus tehniskus īstenošanas pasākumus, lai saskaņotu 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus, tostarp pasākumus, ar ko nosaka paredzēto paziņojumu apstākļus, veidu un piemērojamās procedūras. Minēto tehniskās īstenošanas pasākumu pamatā pēc iespējas lielākā mērā ir Eiropas un starptautiskie standarti, un tie neliedz dalībvalstīm pieņemt papildu prasības, tiecoties sasniegt 1. un 2. punktā izklāstītos mērķus.

Šos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

13.b pants

Īstenošana un izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka 13.a panta īstenošanas nolūkos kompetentās valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas izdot saistošas instrukcijas uzņēmumiem, kas nodrošina

publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas pieprasīt, lai uzņēmumi, kas nodrošina publisko sakaru tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko sakaru pakalpojumus:

- a) sniegtu informāciju, kas vajadzīga pakalpojumu un tīklu drošības novērtēšanai, tostarp informējot par dokumentētu drošības politiku; un
- b) īstenotu drošības revīziju, ko veic kvalificēta neatkarīga struktūra vai kompetenta valsts iestādes, kas par tās rezultātiem informē valsts pārvaldes iestādi. Revīzijas izmaksas sedz uzņēmums.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras izmeklēt noteikumu neievērošanas gadījumus.

4. Šie noteikumi neskar šīs direktīvas 3. pantu.”;

16) direktīvas 14. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja uzņēmumam ir būtiska ietekme kādā konkrētā tirgū, var uzskatīt, ka tam ir arī būtiska ietekme cieši saistītā tirgū, ja saikne starp abiem tirgiem ir tāda, kas ļauj ietekmi, kas ir vienā tirgū, pārvirzīt uz otru tirgu, tādējādi stiprinot uzņēmuma ietekmi tirgū. Tādējādi saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9., 10., 11. un 13. pantu saistītā tirgū var piemērot aizsardzības līdzekļus, lai novērstu šādu ietekmēšanu, un - ja šādi aizsardzības līdzekļi izrādās nepietiekami - aizsardzības līdzekļus saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK (Vispārējā pakalpojuma direktīva) 17. pantu.”;

17) direktīvas 15. pantu groza šādi:

- a) virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Procedūra tirgu norādīšanai un noteikšanai”;

b) 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Pēc sabiedriskās apspriešanas un apspriešanās ar valsts pārvaldes iestādēm, kā arī maksimāli ņemot vērā ETRG atzinumu Komisija saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem (ieteikums). Lēmumā norāda tos produktu un pakalpojumu tirgus elektronisko komunikāciju nozarē, kuru iezīmes var būt par pamatu, lai regulatīvā nolūkā uzliktu īpašajās direktīvās minētos pienākumus, neskarot tirgus, kurus konkrētos gadījumos var noteikt saskaņā ar konkurences tiesībām. Komisija nosaka tirgus saskaņā ar konkurences tiesību principiem.”;

c) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Valsts pārvaldes iestādes, maksimāli ņemot vērā ieteikumu un pamatnostādnes, saskaņā ar konkurences tiesību principiem un atbilstīgi apstākļiem valstī nosaka konkrētus tirgus, jo īpaši konkrētus ģeogrāfiskos tirgus, kas atrodas to teritorijā. Pirms to tirgu noteikšanas, kas nav ieteikumā norādītie tirgi, valsts pārvaldes iestādes veic 6. un 7. pantā minētās procedūras.”;

d) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Pēc tam, kad Komisija ir apspriedusies ar valsts pārvaldes iestādēm, un pēc iespējas vairāk ņemot vērā ETRG atzinumu, tā saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu par vairāku valstu tirgu identificēšanu.”;

18) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Valsts pārvaldes iestādes veic attiecīgo tirgu analīzi, ņemot vērā ieteikumā norādītos tirgus un pēc iespējas vairāk ievērojot pamatnostādnes. Dalībvalstis

nodrošina to, ka šī analīze attiecīgā gadījumā tiek veikta sadarbībā ar valsts konkurences iestādēm.

2. Ja valsts pārvaldes iestādei saskaņā ar šā panta 3. vai 4. punktu, Direktīvas 2002/22/EK (Vispārējā pakalpojuma direktīva) 17. pantu vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 8. pantu ir jānosaka, vai piemērot, saglabāt, grozīt vai anulēt pienākumus uzņēmumiem, tā, pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto tirgus analīzi, nosaka, vai konkrētajā tirgū valda pilnvērtīga konkurence.”;

b) 4., 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“4. Ja valsts pārvaldes iestāde nosaka, ka tirgus nav pilnvērtīgi konkurētspējīgs, tā nosaka uzņēmumus, kam atsevišķi vai kopā ir būtiska ietekme minētajā tirgū saskaņā ar 14. pantu, un valsts pārvaldes iestāde šādiem uzņēmumiem piemēro atbilstīgus īpašus reglamentējošus pienākumus, kas minēti šā panta 2. punktā, vai uztur spēkā vai groza šādus pienākumus, ja tādi jau pastāv.

5. Ja vairāku valstu tirgi ir noteikti ar lēmumu, kas minēts 15. panta 4. punktā, attiecīgās valsts pārvaldes iestādes kopā veic tirgus analīzi, pēc iespējas vairāk ņemot vērā pamatnostādnes, un saskaņoti lemj par šā panta 2. punktā minēto reglamentējošo pienākumu piemērošanu, uzturēšanu spēkā, grozīšanu vai atcelšanu.

6. Uz saskaņā ar 3. un 4. punktu veiktajiem pasākumiem attiecas 6. un 7. pantā minētās procedūras. Valsts pārvaldes iestādes veic attiecīgo tirgu analīzi un saskaņā ar 7. pantu paziņo par atbilstīgā pasākuma projektu:

a) trīs gadus pēc iepriekšējā pasākuma pieņemšanas, kas saistīts ar minēto tirgu. Tomēr izņēmuma kārtā šo laika posmu var pagarināt, tam pārsniedzot trīs gadus, ja valsts pārvaldes iestāde Komisijai ir paziņojusi pamatotu pagarinājuma ierosinājumu un Komisija nav to noraidījusi mēneša laikā pēc tam, kad pagarinājums paziņots;

b) attiecībā uz tirgiem, par kuriem Komisijai nav iepriekš paziņots, divos gados pēc tam, kad pieņemts pārskatītais ieteikums par attiecīgajiem tirgiem; vai

c) attiecībā uz dalībvalstīm, kas nesēn pievienojušās Eiropas Savienībai, viena gada laikā pēc to pievienošanās.”;

c) pievieno šādu punktu:

“7. Ja valsts pārvaldes iestāde ieteikumā norādītā attiecīgā tirgus analīzi nav pabeigusi laikposmā, kas paredzēts 16. panta 6. punktā, ETRG pēc pieprasījuma palīdz attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei pabeigt analīzi par īpašo tirgu un īpašiem pienākumiem, ko paredzēts piemērot. Šādas palīdzības gadījumā attiecīgā valsts pārvaldes iestāde sešos mēnešos saskaņā ar 7. pantu Komisijai paziņo par pasākuma projektu.”;

19) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otrajā teikumā vārdkopu “darbojoties saskaņā ar 22. panta 2. punktā noteikto procedūru” aizstāj ar vārdkopu “darbojoties saskaņā ar 22. panta 2.a punktā noteikto procedūru”;

b) 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja tādu standartu un/vai specifiku nav, dalībvalstis veicina Starptautiskās Telekomunikāciju savienības (ITU), Elektronisko sakaru komitejas (ECC), Starptautiskās standartizācijas organizācijas (ISO) un Starptautiskās Elektrotehniskās komisijas (IEC) pieņemto starptautisko standartu vai rekomendāciju ieviešanu.”;

c) 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“4. Ja Komisija plāno konkrētu standartu un/vai specifiku ieviešanu padarīt obligātu, tā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu un aicina

visas attiecīgās personas publiski izteikt savu viedokli. Komisija veic atbilstīgus īstenošanas pasākumus un dara attiecīgo standartu ieviešanu obligātu, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā standartu un/vai specifiku sarakstā ievietojot atsauci uz tiem kā uz obligātiem standartiem.

5. Ja Komisija uzskata, ka 1. punktā minētie standarti un/vai specifiku vairs neveicina saskaņotu elektroniskās komunikācijas pakalpojumu sniegšanu vai ka tie vairs neatbilst patērētāju vajadzībām vai kavē tehnoloģijas attīstību, tā saskaņā ar 22. panta 2.a punktā minēto procedūru izslēdz tos no šā panta 1. punktā minētā standartu un/vai specifiku saraksta.”;

d) 6. punktā vārdkopu “, darbojoties saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto procedūru, izsvītro šos standartus un/vai specifiku saraksta” aizstāj ar vārdkopu “veic piemērotus īstenošanas pasākumus un izsvītro šos standartus un/vai specifiku saraksta”;

e) iekļauj šādu punktu:

“6.a Šā panta 4. un 6. pantā minētos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

20) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) 1. punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

“c) lai digitālu televīzijas pakalpojumu sniedzēji un iekārtu nodrošinātāji sadarbotos, sniedzot savstarpēji savietojamus televīzijas pakalpojumus lietotājiem ar invaliditāti.”;

b) svītro 3. punktu;

21) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“19. pants

Saskaņošanas procedūras

1. Neskarot šīs direktīvas 9. pantu un Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju piešķiršanas direktīva) 6. un 8. pantu, ja Komisija konstatē, ka atšķirīga to valsts pārvaldes iestāžu regulatīvo uzdevumu īstenošana, kas konkrēti norādīti šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, var radīt šķērslus iekšējam tirgum, Komisija var, maksimāli ņemot vērā ETRG atzinumu, ja tāds pieejams, sniegt ieteikumu par šajā direktīvā un īpašajās direktīvās paredzēto noteikumu saskaņotu piemērošanu, lai turpinātu īstenot 8. pantā izklāstītos mērķus.

2. Ja Komisija sniedz ieteikumu atbilstīgi 1. punktam, tā rīkojas saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalstis nodrošina, lai valsts pārvaldes iestādes, veicot savus uzdevumus, maksimāli ņemtu vērā tāds ieteikumus. Ja valsts pārvaldes iestāde pieņem lēmumu neievērot ieteikumu, tā informē Komisiju, pamatojot savu nostāju.

3. ETRG pēc savas iniciatīvas var sniegt Komisijai ieteikumu par to, vai būtu jāpieņem pasākums atbilstīgi 1. punktam.”;

22) direktīvas 20. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ja saistībā ar spēkā esošajiem pienākumiem, kas noteikti saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām, rodas domstarpības starp uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko sakaru tīklus vai pakalpojumus dalībvalstī, vai starp šādiem uzņēmumiem un citiem uzņēmumiem dalībvalstī, kurā izmanto piekļuves un/vai savstarpējā savienojuma pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas vai īpašajām direktīvām, attiecīgā valsts pārvaldes iestāde pēc

vienas puses pieprasījuma, neskarot 2. punktu, pieņem saistošu lēmumu, lai izšķirtu domstarpības iespējami īsākajā laikposmā un katrā ziņā četros mēnešos, izņemot ārkārtas apstākļus. Attiecīgā dalībvalsts pieprasa visām pusēm pilnībā sadarboties ar valsts pārvaldes iestādi.”;

23) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“21. pants

Pārrobežu domstarpību izšķiršana

1. Ja saistībā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām rodas pārrobežu domstarpības starp pusēm dažādās dalībvalstīs un ja domstarpības ir vairāk nekā vienas dalībvalsts valsts pārvaldes iestāžu kompetencē, piemēro 2., 3. un 4. punktā paredzētos noteikumus.

2. Jebkura puse var nodot domstarpības izskatīšanai attiecīgajā valsts pārvaldes iestādē. Kompetentās valsts pārvaldes iestādes koordinē rīcību, lai izšķirtu domstarpības saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem mērķiem.

Ikvienu valsts pārvaldes iestādi, kuras kompetencē ir šādu domstarpību izšķiršana, var pieprasīt ETRG pieņemt ieteikumu par rīcību, kas atbilstīgi pamatdirektīvas un/ vai īpašo direktīvu noteikumiem jāveic, lai izšķirtu domstarpības.

Ja ETRG iesniegts tāds pieprasījums, visas valsts pārvaldes iestādes, kuru kompetencē ir kāds no domstarpību aspektiem, sagaida ETRG ieteikumu pirms uzsāk darbību domstarpību izšķiršanai. Tas neliedz valsts pārvaldes iestādēm vajadzības gadījumā veikt steidzamus pasākumus.

Attiecībā uz visiem pienākumiem, ko valsts pārvaldes iestādes ir uzlikušas uzņēmumam saistībā ar domstarpību izšķiršanu, ievēro šīs direktīvas vai īpašo direktīvu noteikumus un maksimāli ņem vērā ETRG pieņemto ieteikumu.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumu, ka kompetentās valsts pārvaldes iestādes var kopīgi atteikties izšķirt domstarpības, ja pastāv citi mehānismi, tostarp starpniecība, un tie labāk veicinātu domstarpību savlaicīgu izšķiršanu saskaņā ar 8. panta noteikumiem.

Valsts pārvaldes iestādes nekavējoties informē attiecīgās puses. Ja pēc četriem mēnešiem domstarpības nav izšķirtas, ja prasību iesniegusi puse domstarpību izšķiršanu nav nodevusi tiesā un ja kāda no pusēm to pieprasa, valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem noteikumiem koordinē rīcību, lai izšķirtu domstarpības, maksimāli ņemot vērā ETRG pieņemto ieteikumu.

4. Procedūra, kas minēta 2. punktā, neliedz pusēm iesniegt prasību tiesā.”;

24) iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz sankcijas, kas piemērojamas par to attiecīgo valstu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju piemērošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis līdz ... (*) paziņo šos noteikumus Komisijai un to nekavējoties informē par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar šos noteikumus.”;

25) direktīvas 22. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

b) svīturo 4. punktu;

26) svīturo 27. pantu;

27) svīturo I pielikumu;

28) II pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

“II PIELIKUMS

Kritēriji, ko valsts pārvaldes iestādes izmanto, saskaņā ar 14. panta 2. punkta otro daļu izvērtējot kopēju dominējošu stāvokli.

Var konstatēt, ka diviem vai vairākiem uzņēmumiem kopā ir dominējošs stāvoklis 14. panta nozīmē, pat ja starp tiem nav strukturālu vai citu saikņu, ja tie darbojas tirgū, kurā nav efektīvas konkurences un kurā nevienam atsevišķam uzņēmumam nav būtiskas tirgus ietekmes. Saskaņā ar noteikumiem par kopīgu dominējošu stāvokli, kas izklāstīti Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (*), tāda situācija var veidoties, ka tirgus ir koncentrēts un ja tam piemīt vairākas attiecīgas iezīmes, no kurām sakaru jomai visbūtiskākās ir šādas iezīmes:

— maza pieprasījuma elastība,

— līdzīgas tirgus daļas,

— lieli juridiski vai saimnieciski tirgus pieejamības šķēršļi,

— vertikāla integrācija un kolektīvs piegādes atteikums,

— pretsvara trūkums no pircēju puses,

— iespējamās konkurences trūkums.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu.

Minētais saraksts ir vienīgi indikatīvs, tas nav pilnīgs un tajā minētie kritēriji nav kumulatīvi. Saraksts ir vairāk paredzēts, lai norādītu tos pierādījumu veidus, kurus var izmantot, lai nostiprinātu pārliecību attiecībā uz kopēja dominējoša stāvokļa esamību.

(*) OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.”.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/19/EK (Piekļuves direktīva)

Ar šo Direktīvu 2002/19/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“a) “piekļuve” ir ar konkrētiem nosacījumiem saistītas ekskluzīvas vai neekskluzīvas tiesības citam uzņēmumam piekļūt iekārtām un/vai pakalpojumiem, lai sniegtu elektronisko komunikāciju pakalpojumus, tostarp, ja tos izmanto informācijas sabiedrības pakalpojumu vai apraides satura pakalpojumu izplatīšanai. Tā, *inter alia*, ietver: piekļuvi tīkla elementiem un saistītām iekārtām, tostarp iekārtu vadu vai bezvadu savienojumiem (tā jo īpaši ietver piekļuvi vietējai sakaru līnijai un iekārtām un pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pakalpojumus vietējā sakaru līnijā); piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai, ietverot ēkas, kabeļu šahtas un stabus; piekļuvi attiecīgām programmatūras sistēmām, tostarp operacionālām atbalstsistēmām; piekļuvi informācijas sistēmām un datubāzēm, lai pasūtījumu sagatavošanai, piegādēm, pasūtījumiem, uzturēšanas un labošanas pieprasījumiem un rēķiniem; piekļuvi numuru translācijai vai sistēmām, kas piedāvā līdzīgas iespējas; piekļuvi fiksēto un mobilo sakaru tīkliem, jo īpaši viesabonēšanai; piekļuvi nosacītās piekļuves sistēmām ciparu televīzijas pakalpojumiem; piekļuvi virtuālā tīkla pakalpojumiem;”;

b) panta e) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“e) “vietējā sakaru līnija” ir fiziska shēma, kas savieno tīkla pieslēguma punktu abonenta telpās ar galveno komutatoru vai ekvivalentu iekārtu fiksētā publiskā elektronisko sakaru tīklā;”;

2) direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Publisko komunikāciju tīklu operatori ir tiesības un — ja to pieprasa citi uzņēmumi, kas ir pilnvaroti tā rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 4. pantu — pienākums risināt sarunas par starpsavienojumu publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanai, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanu un savietojamību visā Kopienā. Operatori piekļuvi un starpsavienojumu citiem uzņēmumiem piedāvā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas ir saskaņīgi ar pienākumiem, ko valsts pārvaldes iestāde uzlikusi, ievērojot 5. līdz 8. pantu.”;

3) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“1. Valsts pārvaldes iestādes, darbojoties saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā noteiktajiem mērķiem, veicina un, attiecīgos gadījumos, nodrošina, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, atbilstīgu piekļuvi pakalpojumiem un to savstarpēju savienojumu, un savietojamību, veicot savus pienākumus, veicinot efektivitāti, noturīgu konkurenci, efektīvus ieguldījumus un inovācijas un sniedzot maksimālu labumu tiešajiem lietotājiem.”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Pienākumi un nosacījumi, kas uzlikti saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami, samērīgi un nediskriminējoši, un tos ievieš saskaņā ar procedūrām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. un 7. pantā.”;

c) svīturo 3.punktu;

d) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Attiecībā uz piekļuvi un savstarpēju savienojumu, kas minēti 1. punktā, dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestāde ir pilnvarota iejaukties pēc savas iniciatīvas — pamatotos gadījumos, lai nodrošinātu politikas mērķus, kas minēti Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem un procedūrām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6., 7., 20. un 21. pantā.”;

4) direktīvas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ņemot vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai grozītu I pielikumu. Minētos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

5) svīturo 7. pantu;

6) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) 1. punktā vārdkopu “9. līdz 13. pantā” aizstāj ar vārdkopu “9. līdz 13.a pantā”;

b) 3. punktu groza šādi:

i) pirmo daļu groza šādi:

— pirmajā ievilkumā vārdkopu “5. panta 1. punkta, 5. panta 2. punkta un 6. panta” aizstāj ar vārdkopu “5. panta 1. punkta un 6. panta”;

— otrajā ievilkumā vārdkopu “Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/66/EK attiecībā uz personu datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju sektorā (*)” aizstāj ar vārdkopu “Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju (**))”

(*) OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

(**) OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ārkārtas apstākļos, ja valsts pārvaldes iestāde operatoriem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū, gatavojas uzlikt piekļuves un savstarpējā savienojuma pienākumus, kas nav šīs direktīvas 9. līdz 13. pantā minētie pienākumi, tā šo pieprasījumu iesniedz

Komisijai. Komisija maksimāli ņem vērā Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupas (ETRG) (*) atzinumu. Komisija saskaņā ar 14. panta 2. punktu pieņem lēmumu par to, vai ļaut valsts pārvaldes iestādei veikt minētos pasākumus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 (... gada ...), ar ko izveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru grupu.”;

7) direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 8. pantu var noteikt pārskatāmības pienākumus attiecībā uz savstarpējo savienojumu un/vai piekļuvi, pieprasot operatoriem konkrētu informāciju publiskot, piemēram, grāmatveidības informāciju, tehniskās specifikācijas, tīkla raksturojumu, noteikumus un nosacījumus nodrošināšanai un lietošanai, tostarp datplūsmas pārvaldības politiku un cenas.”;

b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Neskarot 3. punktu, ja operatoram saskaņā ar 12. pantu ir pienākums attiecībā uz piekļuvi vairumtirdzniecības tīkla infrastruktūrai, tostarp atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai fiksētā atrašanās vietā, valsts pārvaldes iestādes nodrošina standartpieāvājuma publicēšanu, kurā ir vismaz II pielikumā minētie elementi.”;

c) 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Komisija var pieņemt II pielikumā vajadzīgos grozījumus, lai to pielāgotu tehnoloģijas un tirgus attīstībai. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Šā punkta noteikumu īstenošanā Komisijai var palīdzēt ETRG.”;

8) direktīvas 12. pantu groza šādi:

dzīvotspēju, piemēram, kabeļu kanalizācijas pieejamību;”;

a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) piešķirt trešām personām piekļuvi konkrētiem tīkla elementiem un/vai iekārtām, tostarp piekļuvi tīkla pasīvajiem elementiem un/vai atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai, lai cita starpā ļautu veikt operatora izvēli un/vai sākotnēju atlasī, un/vai abonenta līnijas tālākpārdošanas piedāvājumu;”;

e) 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) vajadzību nodrošināt konkurenci ilgtermiņā, tostarp izmantojot saimnieciski efektīvu uz infrastruktūru balstītu konkurenci;”;

b) 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“f) nodrošināt līdzāsrašanās vai citus saistītu iekārtu koplietošanas veidus, tostarp kabeļu kanalizācijas, ēku vai ievadu ēkās, antenu, torņu un citu papildu būvju, pievadu vai stabu, kabeļu aku un sadales punktu koplietošanu;”;

f) iekļauj šādu 3. punktu:

“3. Valsts pārvaldes iestādes, uzliekot operatoram pienākumus nodrošināt piekļuvi saskaņā ar šo pantu, var noteikt tehniskus vai darbības nosacījumus, kas šādas piekļuves nodrošinātājam un/vai saņēmējiem jāievēro, lai garantētu normālu tīkla darbību. Pienākumi ievērot konkrētus tehniskus standartus vai specifikācijas ir saskaņā ar standartiem un specifikācijām, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 17. pantam.”;

c) 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“j) nodrošināt piekļuvi saistītiem pakalpojumiem, tādiem kā identifikācijas, vietas noteikšanas un klātbūtnes noteikšanas pakalpojumu.”;

9) direktīvas 13. pantu groza šādi:

d) 2. punkta ievadfrāzi un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Lemjot par to, vai uzlikt 1. punktā minētos pienākumus, un jo īpaši izvērtējot, vai šādi pienākumi būtu samērīgi ar mērķiem, kas minēti Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā, valsts pārvaldes iestādes jo īpaši ņem vērā šādus faktoros:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar 8. pantu var noteikt pienākumus attiecībā uz izmaksu segšanu un cenu kontroli, tostarp pienākumus par cenu orientāciju uz izmaksām un pienākumus attiecībā uz izmaksu uzskaites sistēmām, lai nodrošinātu savstarpējā savienojuma un/vai piekļuves īpašus veidus, situācijās, kad tirgus analīze parāda, ka efektīvas konkurences trūkums nozīmē to, ka attiecīgais operators var paturēt cenas pārmērīgi augstā līmenī vai piemērot cenu ierobežojumus, kaitējot lietotājiem. Lai veicinātu operatora ieguldījumus, tostarp nākamās paaudzes tīklos, valsts pārvaldes iestādes ņem vērā ieguldījumus, ko operators ir veicis, un ļauj tam gūt samērīgu peļņu no attiecīgā ieguldītā kapitāla, ņemot vērā saistītos riskus.”;

a) konkurējošo iekārtu izmantošanas vai uzstādīšanas tehnisko un saimniecisko dzīvotspēju, ņemot vērā tirgus attīstības pakāpi, kā arī ņemot vērā attiecīgā savstarpējā savienojuma un/vai piekļuves būtību un veidu, tostarp citu galveno piekļuves produktu

b) pievieno šādu punktu:

“5. Tā vietā, lai noteiktu pienākumus izmaksu uzskaites sistēmām, valsts pārvaldes iestādes var piekrist alternatīvas savstarpēja savienojuma cenu noteikšanas metodes izmantošanai, piemēram, akceptētam rēķinam (*bill and keep*), ar nosacījumu, ka tāda metode netraucē un nekropļo konkurenci.”;

10) iekļauj šādus pantus:

“13.a pants

Funkcionālā nošķiršana

1. Ja valsts pārvaldes iestāde secina, ka nosakot saskaņā ar 9. un 13. pantu attiecīgus pienākumus nav izdevies izveidot efektīvu konkurenci un ka ir konstatētas būtiskas un pastāvīgas konkurences problēmas un/vai tirgus nepilnības saistībā ar dažu piekļuves produktu vairumtirdzniecības nodrošināšanu, tā, kā ārkārtas pasākumu, saskaņā ar Direktīvas 8. panta 3. punkta otrās daļas noteikumiem var uzlikt vertikāli integrētiem uzņēmumiem pienākumu nodot ar minēto piekļuves produktu vairumtirdzniecības nodrošināšanu saistītas darbības neatkarīgi strādājošai uzņēmējdarbības vienībai.

Minētā uzņēmējdarbības vienība nodrošina piekļuves produktus un pakalpojumus visiem uzņēmumiem, tostarp citām uzņēmējdarbības vienībām mātesuzņēmumā, tādos pašos termiņos un ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, tostarp attiecībā uz cenu un pakalpojumu līmeni, un ar to pašu sistēmu un procesu palīdzību.

2. Ja valsts pārvaldes iestāde plāno noteikt pienākumu veikt funkcionālo nošķiršanu, tā iesniedz Komisijai priekšlikumu, kurā ietver:

a) pierādījumu, kas pamato valsts pārvaldes iestādes secinājumus, kā minēts 1. punktā;

b) pierādījumu, ka pieņemamā laikposmā nav vai nav pietiekami lielu izredžu izveidot infrastruktūras konkurenci;

c) analīzi par gaidāmo ietekmi uz valsts pārvaldes iestādi, uzņēmumu un tā stimuliem ieguldīt līdzekļus nozarē kopumā, jo īpaši attiecībā uz vajadzību nodrošināt sociālu un teritoriālu kohēziju, un uz citām ieinteresētajām personām, jo īpaši norādot gaidāmo ietekmi uz infrastruktūras konkurenci un iespējamo ietekmi uz patērētājiem.

3. Tiesību akta projekts ietver šādus elementus:

a) nošķiršanas būtību un pakāpi, konkrēti norādot nošķirtās uzņēmējdarbības vienības juridisko statusu;

b) nošķirtās uzņēmējdarbības vienības aktīvus un produktus un pakalpojumus, kas šai vienībai jāpiedāvā;

c) pārvaldības režīmu, lai nodrošinātu nošķirtajā uzņēmējdarbības vienībā nodarbinātā personāla neatkarību un atbilstošus stimulus;

d) noteikumus, ar ko nodrošina pienākumu pildīšanu;

e) noteikumus, ar ko nodrošina darbības procedūru pārskatāmību, jo īpaši no citu ieinteresēto personu viedokļa;

f) uzraudzības programmu, ar ko nodrošina noteikumu ievērošanu, ietverot gada pārskata publicēšanu.

4. Saskaņā ar Komisijas lēmumu par pasākuma projektu, kas pieņemts atbilstīgi 8. panta 3. punktam, valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantā, veic dažādo ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi. Pamatojoties uz tādu izvērtējumu, valsts pārvaldes iestāde nosaka, saglabā, groza vai anulē pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.

5. Uzņēmumam, kam noteikts funkcionālās nošķiršanas pienākums, var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu atzīts par uzņēmumu, kam ir būtiska ietekme tirgū, vai citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

13.b pants

Vertikāli integrētu uzņēmumu brīvprātīga nošķiršana

1. Uzņēmumi, kuri saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu ir atzīti par tādiem, kam ir būtiska ietekme vienā vai vairākos konkrētajos tirgos, valsts pārvaldes iestādi informē iepriekš un laikus, lai valsts pārvaldes iestāde varētu izvērtēt paredzētās darbības iespaidu, ja tie plāno savus vietējās piekļuves tīkla aktīvus vai to lielu daļu nodot atsevišķam tiesību subjektam, kas nav to īpašumā, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, lai visiem mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem, tostarp šo uzņēmumu mazumtirdzniecības struktūrvienībām, nodrošinātu pilnīgi līdzvērtīgus piekļuves produktus.

Turklāt uzņēmumi valsts pārvaldes iestādei ziņo par visām izmaiņām tādās iecerēs, kā arī par nošķiršanas procesa gala rezultātu.

2. Valsts pārvaldes iestāde novērtē plānotās transakcijas ietekmi uz pašreizējiem pienākumiem, kas regulatīvā nolūkā uzlikti saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).

Šajā nolūkā valsts pārvaldes iestāde veic dažādo, ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantā.

Pamatojoties uz šo izvērtējumu, valsts pārvaldes iestāde uzliek, saglabā, groza vai anulē pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.

3. Juridiski un/vai funkcionāli nošķirtajai uzņēmējdarbības vienībai var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tā ir atzīta par tādu, kam ir būtiska ietekme tirgū, saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 16. pantu, vai jebkādu citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.”;

11) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.”;

b) svīturo 4. punktu;

12) II pielikumu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“To elementu minimālais saraksts, kas iekļaujami atsaucēs piedāvājumā par vairumtirdzniecības tīkla infrastruktūras piekļuvi, tostarp pilnīgi atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai noteiktā vietā, kurš jāpublicē paziņotiem operatoriem”;

b) pielikuma a) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:

“a) “vietējā sakaru apakšlīnija” nozīmē daļēju vietējo sakaru līniju, kas savieno tīkla pieslēguma punktu ar koncentratorpunktu vai noteiktu piekļuves starppunktu fiksētajā publisko elektronisko sakaru tīklā”;

c) pielikuma c) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:

“c) “pilnīgi atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai” nozīmē saņēmējam nodrošinātu piekļuvi tāda paziņota operatora vietējai sakaru līnijai vai vietējai sakaru apakšlīnijai, kas ļauj izmantot pilnu tīkla infrastruktūras kapacitāti”;

d) pielikuma d) definīciju aizstāj ar šādu definīciju:

“d) “pilnīgi atsevišķa piekļuve vietējai sakaru līnijai” nozīmē saņēmējam nodrošinātu piekļuvi tāda paziņota operatora vietējai sakaru līnijai vai vietējai sakaru apakšlīnijai, kas ļauj izmantot pilnu tīkla infrastruktūras kapacitāti;”;

e) A daļas 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Tīkla elementi, kuriem ir piedāvāta piekļuve, kas jo īpaši ietver šādus elementus kopā ar piemērotām saistītajām iekārtām:

a) atsevišķu piekļuvi vietējai sakaru līnijai un vietējai apakšlīnijai;

b) dalītu piekļuvi piemērotos punktos tīklā, kas nodrošina līdzvērtīgu funkcionalitāti atsevišķai piekļuvei, apstākļos, kad šāda piekļuve tehniski un ekonomiski nav iespējama;

c) kabeļu kanalizācijas piekļuvi, kas ļauj uzstādīt piekļuves un atvilces maršrutēšanas tīklus.

2. Informācija attiecībā uz fizisko piekļuves vietu atrašanās vietām, tostarp ārtelpu sadales punktiem un galvenajiem komutatoriem, vietējo sakaru līniju un apakšlīniju, kabeļu kanalizācijas un atvilces maršrutēšanas iekārtu pieejamību īpašās piekļuves tīkla daļās;

3. Tehniskie nosacījumi attiecībā uz piekļuvi vietējām sakaru līnijām, apakšlīnijām un kabeļu kanāliem un uz to izmantošanu, ieskaitot vītā pāra optiskās šķiedras kabeļu, vai tiem līdzvērtīgus, un kabeļu sadales iekārtu, kabeļu kanalizāciju un ar to saistīto iekārtu tehnisko raksturojumu.”;

f) B daļas 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Informācija par paziņota operatora pastāvošajām attiecīgajām vietām vai iekārtu izvietojumu un to plānoto atjaunināšanu.”.

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva)

Ar šo Direktīvu 2002/20/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Piemēro arī šādu definīciju:

“vispārējā atļauja” ir tiesiskais regulējums, ko saskaņā ar šo direktīvu izveidojusi dalībvalsts, paredzot tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus un nosakot nozarei specifiskus pienākumus, kas var attiekties uz visiem vai uz atsevišķiem elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu veidiem.”;

2) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības

1. Dalībvalstis atvieglo radiofrekvenču izmantošanu atbilstīgi vispārējām atļaujām. Dalībvalstis var piešķirt individuālas izmantošanas tiesības, lai:

— novērstu kaitīgus traucējumus;

— nodrošinātu pakalpojuma tehnisku kvalitāti;

— nodrošinātu efektīvu spektra izmantošanu, vai

— sasniegtu vispārējo interešu mērķus, kā noteikušas dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesībām.

2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar 3. pantā minēto vispārēju atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus saskaņā šīs direktīvas 6. un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citiem noteikumiem, kas nodrošina efektīvu šo resursu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).

Neskarot īpašos kritērijus un procedūras, ko dalībvalstis noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem vispārējo interešu mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības piešķir ar atvērtu, objektīvu, pārskatāmu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un — attiecībā uz radiofrekvencēm — saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. panta noteikumiem. Izņēmums saistībā ar prasību pēc atvērta procedūras ir iespējams vienīgi tad, ja radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu sniedzējiem ir svarīga vispārējo interešu mērķa sasniegšanai, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šie noteikumi ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.b pantu.

Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības uz ierobežotu laikposmu, tā ilgums ir piemērots attiecīgajam pakalpojumam izvirzītā mērķa ziņā un vajadzīgajiem ieguldījumiem.

Visas individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kas piešķirtas uz vairāk nekā 10 gadiem un ko uzņēmumi nevar nodot vai iznomāt viens otram, kā atļauts Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.b pantā, valsts kompetentā iestāde pārskata, ņemot vērā 1. punktā izklāstītos kritērijus, jo īpaši pēc pamatota tiesību turētāja pieprasījuma. Ja individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai piemērojami kritēriji vairs nav spēkā, individuālās izmantošanas tiesības pārveido par vispārēju atļauju radiofrekvenču izmantošanai vai arī atļauj uzņēmumiem tās savstarpēji brīvi nodot vai iznomāt saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.b pantu.

3. Lēmumu par izmantošanas tiesību piešķiršanu pieņem, paziņo un publisko iespējami drīz pēc tam, kad valsts pārvaldes iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu; trīs nedēļās, ja numuri saskaņā ar valsts numerācijas plānu ir

iedalīti īpašiem nolūkiem, un sešās nedēļās, ja radiofrekvences saskaņā ar valsts radiofrekvenču plānu ir iedalītas elektronisko sakaru pakalpojumu izmantošanai. Pēdējais termiņš neskar piemērojamos starptautiskos nolīgumus attiecībā uz radiofrekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.

4. Ja pēc apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka tiesības izmantot numurus ar īpašu ekonomisko vērtību ir jāpiešķir, organizējot atlasī konkursu kārtībā vai salīdzinošu atlasī, dalībvalstis maksimālo trīs nedēļu laikposmu var pagarināt par vēl trīs nedēļām.

Attiecībā uz konkurētspējīgas vai salīdzinošas atlasē procedūrām radiofrekvencēm tiek piemērots 7. pants.

5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību daudzumu, izņemot gadījumus, kad tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu radiofrekvenču izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.

6. Kompetentās valsts iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta 2. punktu un 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, piešķirt pārdošanas pilnvaras vai nomas tiesības izmantot radiofrekvences.”;

3) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Izsniegto vispārēju atļauju elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanai un radiofrekvenču izmantošanas tiesības, un numuru izmantošanas tiesības, drīkst piemērot tikai I pielikumā minētos nosacījumus. Šādi nosacījumi ir nediskriminējoši, samērīgi un pārredzami, un attiecībā uz radiofrekvenču izmantošanas tiesībām tie ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9. pantu.”;

- b) 2. punktā vārdkopu “Direktīvas 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) 16., 17., 18. un 19. pantu” aizstāj ar vārdkopu “Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu”;
- c) 3. punktā vārdu “pielikuma” aizstāj ar vārdkopu “I pielikuma”;
- 4) direktīvas 7. pantu groza šādi:
- a) 1. punktu groza šādi:
- i) ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:
- “1. Ja dalībvalsts izvērtē, vai ierobežot piešķiramo radiofrekvenču izmantošanas tiesību skaitu vai pagarināt spēkā esošo tiesību termiņu citādi, nekā saskaņā ar šādās tiesībās paredzētajiem nosacījumiem, tā, *inter alia*”;
- ii) c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- “c) publicē visus lēmumus par izmantošanas tiesību piešķiršanas ierobežošanu vai izmantošanas tiesību atjaunināšanu, minot to iemeslus”;
- b) 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “3. Ja radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķiršana ir jāierobežo, dalībvalstis piešķir šādas tiesības, pamatojoties uz atlases kritērijiem, kam jābūt objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem. Visus atlases kritērijus nosaka, pienācīgi ņemot vērā Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta mērķu sasniegšanu un minētās direktīvas 9. panta prasību izpildi.”;
- c) 5. punktā vārdkopu “9. pantu” aizstāj ar vārdkopu “9.b pantu”;
- 5) direktīvas 10. pantu groza šādi:
- a) 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 11. pantu uzrauga un pārbauga vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

Valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 11. pantu ir pilnvarotas uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, kuri iekļauti vispārējā atļaujā, vai uzņēmumiem, kam piešķirtas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības, pieprasīt visu vajadzīgo informāciju, lai pārbaudītu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

2. Ja valsts pārvaldes iestāde konstatē, ka uzņēmums neievēro vienu vai vairākus vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumus vai nepilda 6. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus, tā par šiem konstatējumiem informē uzņēmumu un dod tam iespēju pieņemtamā termiņā izklāstīt savu viedokli.

3. Attiecīgā iestāde ir pilnvarota pieprasīt uzņēmumam tūlīt vai pieņemamā termiņā novērst 2. punktā minēto pārkāpumu, un tā veic piemērotus un samērīgus pasākumus, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana.

Šajā sakarā dalībvalstis var pilnvarot attiecīgās iestādes vajadzības gadījumā uzlikt finansiālus sodus. Pasākumus un iemeslus, ar kuriem tie ir pamatoti, nekavējoties paziņo attiecīgajam uzņēmumam un nosaka pieņemamu termiņu, kurā uzņēmums var izpildīt pasākumu.”;

- b) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Neskarot 2. un 3. punkta noteikumus, dalībvalstis pilnvaro attiecīgo iestādi vajadzības gadījumā uzlikt finansiālus sodus uzņēmumiem par to, ka tie pieņemamā laikposmā, ko noteikusi valsts pārvaldes iestāde, nav snieguši informāciju saskaņā ar pienākumiem, kas uzlikti atbilstīgi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktam un Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9. pantam.”;

c) 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Nopietnu vai atkārtotu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minētā īpašā pienākuma pārkāpumu gadījumā valsts pārvaldes iestādes var liegt uzņēmumam turpināt nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus vai apturēt vai anulēt izmantošanas tiesības, ja šā panta 3. punktā minētie pasākumi, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana, nav izrādījušies efektīvi. Reālas, samērīgas un preventīvas sankcijas un sodus var piemērot attiecībā uz visu pārkāpuma periodu, pat ja šis pārkāpums pēc tam ir novērsts.”;

d) 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Neskarot 2., 3. un 5. punktu, ja attiecīgajai iestādei ir pierādījums par vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu pārkāpumu, kas rada tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības aizsargātībai, sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai, vai radīs nopietnas ekonomiskas vai funkcionālas problēmas citiem elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem vai lietotājiem vai radiofrekvenču spektra lietotājiem, tā var pieņemt tūlītējus pagaidu pasākumus, lai labotu situāciju pirms galīgā lēmuma pieņemšanas. Pēc tam attiecīgajam uzņēmumam dod pieņemamu iespēju izteikt savu viedokli un ierosināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Vajadzības gadījumā attiecīgā iestāde var apstiprināt pagaidu pasākumus, kas ir spējā ne ilgāk kā 3 mēnešus, bet kuru darbību var pagarināt uz vēl trim mēnešiem, ja izpildes procedūras nav pabeigtas.”;

6) direktīvas 11. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) sistemātiskai vai katra atsevišķa gadījuma pārbaudei attiecībā uz I pielikuma A daļas 1. un 2. nosacījumu, B daļas 2. un 6. nosacījuma un C daļas 2. un 7. nosacījuma izpildi un 6. panta 2. punktā minēto pienākumu izpildi;”;

b) punkta b) apakšpunktā vārdu “Pielikums” aizstāj ar vārdu “I pielikums”;

c) iekļauj šādus apakšpunktus:

“g) veicinot efektīvu radiofrekvenču izmantošanu un nodrošinot to efektīvu pārvaldību;

h) izvērtējot tīklu vai pakalpojumu turpmāku attīstību, kas varētu ietekmēt vairumtirdzniecības pakalpojumus, kas ir pieejami konkurentiem;”;

d) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Šā punkta pirmās daļas a), b), d), e), f), g) un h) apakšpunktā minēto informāciju nedrīkst prasīt pirms piekļuves tirgum vai kā tās priekšnosacījumu.”;

7) direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“14. pants

Tiesību un pienākumu grozījumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesības, nosacījumus un procedūras attiecībā uz vispārējām atļaujām un izmantošanas tiesībām vai tiesībām uzstādīt iekārtas var grozīt tikai objektīvi pamatotos gadījumos un samērīgā veidā, vajadzības gadījumā ņemot vērā īpašos nosacījumus, kas piemērojami nododamām radiofrekvenču izmantošanas tiesībām. Ja vien ierosinātie grozījumi nav būtiski un par tiem panākta vienošanās ar tiesību vai vispārējās atļaujas turētāju, atbilstīgā veidā sniedz paziņojumu par nolūku izdarīt minētos grozījumus, un ieinteresētajām personām, tostarp lietotājus un patērētājus, piešķir pietiekamu laikposmu, lai tās varētu izteikt savus viedokļus par piedāvātajiem grozījumiem, kas nav īsāks par četrām nedēļām, izņemot ārkārtas gadījumus.

2. Dalībvalstis neierobežo vai neanulē tiesības uzstādīt iekārtas vai radiofrekvenču izmantošanas tiesības pirms tā laikposma beigām, uz kuru tās ir piešķirtas, izņemot tad, ja tas ir pamatoti, vajadzības gadījumā saskaņā ar I pielikumu un attiecīgajiem valsts tiesību aktiem par tiesību anulēšanas kompensāciju.”;

8) direktīvas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu attiecīgo informāciju par tiesībām, nosacījumiem, procedūrām, maksājumiem, nodevām un lēmumiem, kas attiecas uz vispārējām atļaujām, izmantošanas tiesībām un tiesībām uzstādīt iekārtas, publicē un atjaunina piemērotā veidā, lai šī informācija būtu viegli pieejama visām ieinteresētajām aprindām.”;

9) direktīvas 17. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“1. Neskarot Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 9.a pantu, dalībvalstis 2009. gada 31. decembrī spēkā esošās vispārējās atļaujas un individuālās izmantošanas tiesības pielāgo šīs direktīvas 5., 6. un 7. panta un I pielikuma noteikumiem, vēlākais, divos gados no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2. Ja 1. punkta piemērošanas rezultātā tiek sašaurinātas tiesības vai paplašinātas jau pastāvošās vispārējās atļaujas un individuālās tiesības, dalībvalstis var pagarināt šo atļauju un tiesību termiņu, ilgākais, līdz 2012. gada 30. septembrim, ja netiek ietekmētas citu uzņēmumu tiesības, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Dalībvalstis par šādu pagarinājumu paziņo Komisijai un norāda tās iemeslus.”;

10) pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

4. pants

Atcelšana

Atceļ Regulu (EK) Nr. 2887/2000.

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no....

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu to savu tiesību aktu galveno noteikumu tekstu, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

6. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, ...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

...

PIELIKUMS

Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) pielikumu groza šādi:

1) pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Šajā pielikumā izklāstītie nosacījumi ir visplašākais saraksts ar nosacījumiem, kas var būt saistīti ar vispārējām atļaujām (A daļa), radiofrekvenču izmantošanas tiesībām (B daļa) un numuru izmantošanas tiesībām (C daļa), kā paredzēts 6. panta 1. punktā un 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ievērojot Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 5., 6., 7., 8. un 9. pantā noteiktos limitus.”;

2) A daļu groza šādi:

a) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Tiešo lietotāju piekļuve valsts numerācijas plāna numuriem, Eiropas Telenumerācijas telpas numuriem, universāliem starptautiskiem bezmaksas numuriem un, ja tehniski un ekonomiski iespējams, dalībvalstu numerācijas plāniem un nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva).”;

b) 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Personas datu un privātuma aizsardzība, kas raksturīga tieši elektronisko komunikāciju nozarei, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 97/66/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (*).”

(*) OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.”;

c) 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Patērētāju aizsardzības noteikumi, kas attiecas tieši uz elektronisko komunikāciju nozari, tostarp nosacījumi atbilstīgi Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un nosacījumi par pieejamību lietotājiem ar invaliditāti atbilstīgi minētās direktīvas 7. pantam.”;

d) 11. punktā vārdkopu “Direktīva 97/66/EK” aizstāj ar vārdkopu “Direktīva 2002/58/EK”;

e) iekļauj šādu punktu:

“11.a Nosacījumi, ar kādiem valsts iestādes var izmantot paziņojumus plašai sabiedrībai, lai brīdinātu sabiedrību par nenovēršamiem draudiem un mazinātu lielu katastrofu sekas.”;

f) 12. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“12. Izmantošanas noteikumi katastrofu laikā vai valsts mēroga ārkārtējas situācijās, lai nodrošinātu saziņu starp neatliekamās palīdzības dienestiem un iestādēm.”;

g) 16. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“16. Publisko tīklu aizsardzība pret neatļautu piekļuvi saskaņā ar Direktīvu 2002/58/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju).”;

h) iekļauj šādu punktu:

“19. To uzņēmumu pārskatāmības pienākumi, kas sniedz sabiedrībai elektronisko sakaru pakalpojumus ar mērķi nodrošināt pilnīgu pārklājumu, saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. pantā izklāstītajiem mērķiem un principiem, publiskošana saistībā ar plūsmas pārvaldes politiku, un, ja tas vajadzīgs un ir samērīgi, valsts pārvaldes iestāžu piekļuve šādai informācijai, kas vajadzīga, lai apstiprinātu publiskošanas pareizumu.”;

3) B daļu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Pienākums sniegt pakalpojumu vai izmantot tehnoloģiju, attiecībā uz kuru ir piešķirtas frekvences izmantošanas tiesības, vajadzības gadījumā ietverot pārklājuma nodrošināšanas un kvalitātes prasības.”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Numuru efektīva izmantošana saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (pamatdirektīva).”;

c) iekļauj šādu punktu:

“9. Pienākumi, ko parasti piemēro radiofrekvenču eksperimentālai izmantošanai.”;

4) C daļas 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Pakalpojuma izraudzīšanās, kuram šo numuru izmanto, ietverot visas prasības, kas saistītas ar šā pakalpojuma sniegšanu, un, lai neradītu neskaidrības, tarifa principi un maksimālās cenas, ko var piemērot konkrētā numuru sērijā, lai nodrošinātu patērētāja aizsardzību saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (pamatdirektīva) 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu.”.

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

1. Eiropas Komisija 2007. gada 13. novembrī pieņēma priekšlikumu labāka regulējuma direktīvai ⁽¹⁾. Minētais priekšlikums ir daļa no t.s. ES tiesiskā regulējuma *pārskatīšanas pasākumu kopuma* elektronisko sakaru jomā, kas sastāv no diviem priekšlikumiem grozīt direktīvas (t.s. labāka regulējuma direktīva, ar ko groza spēkā esošo pamatdirektīvu, atļauju piešķiršanas direktīvu un piekļuves direktīvu, kā arī t.s. pilsoņu tiesību direktīva, ar ko groza vispārējo pakalpojumu direktīvu un direktīvu par privātās dzīves aizsardzību) un regulas priekšlikuma (ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi). Šis dokuments attiecas uz priekšlikumu labāka regulējuma direktīvai.
2. Eiropas Parlaments 2008. gada 24. septembrī sniedza atzinumu pirmajā lasījumā ⁽²⁾, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja atzinumu sniedza 2008. gada 29. maijā ⁽³⁾ un Reģionu komiteja atzinumu sniedza 2008. gada 19. jūnijā ⁽⁴⁾.
3. Komisija pieņēma grozītu priekšlikumu 2008. gada 6. novembrī ⁽⁵⁾.
4. Padome pieņēma kopējo nostāju 2009. gada 16. februārī.

II. MĒRĶIS

1. Komisijas mērķis, izstrādājot labāka regulējuma direktīvas priekšlikumu, ir pielāgot tiesisko regulējumu elektronisko sakaru jomā, uzlabojot to efektivitāti, samazinot administratīvos resursus, kas vajadzīgi ekonomiskā regulējuma īstenošanai (tirgus analīzes procedūra), un piekļuvi radiofrekvencēm padarot vienkāršāku un efektīvāku.
2. Priekšlikuma mērķis ir:
 - Panākt efektīvāku radiofrekvenču spektra pārvaldību, lai atvieglotu operatoru piekļuvi spektram un sekmētu inovācijas.
 - Nodrošināt to, ka jomās, kurās regulējums vēl joprojām ir nepieciešams, tas ir daudz efektīvāks un vienkāršāks — gan attiecībā uz operatoriem, gan valsts regulatīvajām iestādēm (VRI).
 - Spert izšķirošu soli tuvāk konsekventākai ES noteikumu piemērošanai, lai pilnveidotu elektronisko sakaru iekšējo tirgu.
3. Vispretrunīgākie jautājumi priekšlikumā par Labāku regulējumu attiecas uz radiofrekvencēm, jauno telekomunikāciju iestādi, funkcionālo nošķiršanu un reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz nākamās paaudzes tīkliem (NGNs).

⁽¹⁾ COM(2007) 697.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽³⁾ OV C 257, 9.10.2008., 51. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 224, 30.8.2008., 50. lpp.

⁽⁵⁾ COM(2008) 724.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

Vispārīgi apsvērumi

Pieņemot kopējo nostāju, Padome lielā mērā apstiprināja Komisijas ierosināto pieeju un mērķus un ir ņēmusi vērā gandrīz pusi no Parlamenta 126. pieņemtajiem grozījumiem. Tomēr ierosinātajā labāka regulējuma direktīvā ir izdarītas vairākas izmaiņas gan saturiskā, gan redakcionālā ziņā, lai:

- ņemtu vērā Eiropas Parlamenta atzinumu;
- risinātu dažus konkrētus jautājumus, kas radīja grūtības;
- padarītu precīzāku trīs direktīvu formulējumu un tādējādi uzlabotu tekstu juridisko skaidrību.

Padomes kopējā nostāja atšķiras no Komisijas sākotnējā priekšlikuma attiecībā uz jautājumu par komitoloģijas izmantojumu un attiecībā uz jaunās telekomunikāciju iestādes struktūru, funkcijām un uzdevumiem. Abos jautājumos Padome ir izvēlējusies piesardzīgāku pieeju par to, ko ierosinājusi Komisija, jo tā uzskata, ka pašreizējā elektronisko komunikāciju tiesiskā regulējuma darbība pēdējo gadu laikā ir bijusi samērā laba un ka nav pietiekama pamatojuma pārskatīt pašreizējo iestāžu procedūru un atbildību.

Īpašas piezīmes

1. Galvenie Komisijas priekšlikumā izdarītie grozījumi attiecībā uz pamatdirektīvu:

a) valsts regulatīvās iestādes (VRI) (3. pants)

Attiecībā uz VRI Padome vienojās par formulējumu, kurā precizē, ka neskarot "pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām", VRI veic regulēšanas uzdevumus "neatkarīgi" un ar "pietiekamiem finanšu un cilvēkresursiem".

b) Elektronisko sakaru iekšējā tirgus konsolidācija (7. pants)

Padome neatbalsta piedāvāto pieeju, saskaņā ar kuru Komisijai dod iespēju pieņemt "lēmumus" par pasākumu projektiem, ko paredzējušas veikt valsts regulatīvās iestādes, proti, Komisijas veto tiesības attiecībā uz risinājumiem. Padome drīzāk uzskata, ka ir atbilstīgi, ja Komisija sniedz nesaistošus "atzinumus" par VRI ierosinātiem pasākumu projektiem un ja nosaka VRI pienākumu publiski pamatot to galīgo lēmumu. Šis ir centrālais jautājums debatēs par pienākumu sadali, īstenojot elektronisko komunikāciju tiesisko regulējumu, un tas būtu jāizskata saistībā ar priekšlikumu izveidot Eiropas Telekomunikāciju iestādi šajā jomā.

c) Radiofrekvenču politika (9. pants attiecībā uz radio frekvenču pārvaldību elektronisko komunikāciju pakalpojumu vajadzībām, 9.a pants Pārskatā par pašreizējiem ierobežojumiem un 9.c pants par radiofrekvenču pārvaldības saskaņošanas pasākumiem).

Padome atbalsta Komisijas priekšlikumu, kura mērķis ir panākt efektīvāku radiofrekvenču spektra pārvaldību, lai atvieglotu operatoru piekļuvi spektram un sekmētu inovācijas. Tomēr, Padome sīkāk izklāstīja ierobežojumus, kas var attiekties uz tehnoloģiju veidiem un sniegtajiem pakalpojumiem. Tā kā pašreizējais režīms jau ļauj pieņemt tehniskus izpildes pasākumus radiofrekvenču jomā, Padome svītvoja ierosināto 9.c pantu.

2. Galvenie Komisijas priekšlikumā izdarītie grozījumi attiecībā uz Atļauju izsniegšanas direktīvu:

- a) *Saskaņošanas pasākumi, kopīga atlases procedūra, ko piemēro tiesību izsniegšanai un saskaņota radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķiršanai, kā arī saskaņoti nosacījumi Eiropas mēroga tīkliem vai elektronisko sakaru pakalpojumus visā Eiropā (6.a,6.b un 8. pants)*

Padomē izskatīja lielu daļu no Atļauju piešķiršanas direktīvā ierosinātajiem noteikumiem, kas attiecas uz radiofrekvenču jautājumiem (jo īpaši 6.a, 6.b un 8. pants), tostarp par individuālu izmantošanas tiesību piešķiršanu, par saskaņošanas pasākumiem un kopīgu atlases procedūru, ko piemēro tiesību izsniegšanai. Lai gan Padomes un Komisijas mērķis šajā sakarā lielā mērā sakrīt, šķiet, ka dažu priekšlikumu ietekme ir pālāk plaša tādā ziņā, ka tie bez pietiekama pamatojuma pārāk mainītu pašreizējo regulējumu attiecībā uz radiofrekvenču politikas veidošanu. Rezultātā Padome svītvoja ierosināto 6.a un 6.b pantu, bet atjaunoja 8. pantu, lai dotu iespēju saskaņotā veidā ieviest elektronisko sakaru pakalpojumus Eiropas mērogā, kas ir atkarīgi no radiofrekvenču pieejamības.

3. Galvenie Komisijas priekšlikumā izdarītie grozījumi attiecībā uz Piekļuves direktīvu:

- a) *Funkcionāla nošķiršana (13.a pants)*

Padome izdarīja grozījumus ierosinātajā noteikumā par funkcionālo nošķiršanu, lai precizētu, ka VRI var piemērot funkcionālo nošķiršanu "kā līdzekli izņēmuma gadījumā" un ka Komisija var saistībā ar to pieņemt lēmumu, lai konkrēti piekļuves produkti būtu pieejami vairumtirdzniecībā.

4. Padomes nostāja attiecībā uz Eiropas Parlamenta grozījumiem priekšlikumā Direktīvai par labāku regulējumu:

Kopējā nostājā ir iekļauta apmēram puse no 126 grozījumiem, ko Eiropas Parlaments ierosināja pirmajā lasījumā.

4.1 Attiecībā uz apsvērumiem:

Padome pilnībā, daļēji vai principā pieņēma grozījumus Nr. 2, 4, 5, 6, 15, 16, 17, 21, 22, 25, 27, 29, 30, 32, 33 un 35.

Dažos no šiem grozījumiem formulējumu saglabāja gandrīz pilnībā, kamēr citi ir iestrādāti savādākā formā, ar kuru tomēr saglabā grozījumu vai to daļu pamatā esošo mērķi.

Padome tās kopējā nostājā neiekļāva šādus grozījumus: Nr. 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/rev, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28, 31, 34, 36, 37, 38 un 39.

4.2 Attiecībā uz pantiem Pamatdirektīvā:

Padome pilnībā, daļēji vai principā pieņēma grozījumus Nr. 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 60, 62, 63/rev, 64/rev, 65, 66, 69, 70, 71, 73/rev, 74, 76, 77, 80, 81, 86 un 90. Dažos no šiem grozījumiem to formulējums gandrīz pilnībā ir ņemts vērā, kamēr citi ir iestrādāti savādākā formā, ar kuru tomēr saglabā grozījumu vai to daļu pamatā esošo mērķi.

Padome kopējā nostājā neiekļāva šādus grozījumus: Nr. 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 67/rev, 68, 72, 75, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 un 138.

4.3 Attiecībā uz pantiem Atļauju izsniegšanas direktīvā:

Padome pilnībā, daļēji vai principā pieņēma grozījumus Nr. 107, 109, 110, 112, 113, 115, 116, 120, 121 un 124. Dažos no šiem grozījumiem to formulējums gandrīz pilnībā ir ņemts vērā, kamēr citi ir iestrādāti savādākā formā, ar kuru tomēr saglabā grozījumu vai to daļu pamatā esošo mērķi.

Padome kopējā nostājā neieklāva šādus grozījumus: Nr. 106, 108/rev, 111, 114, 117/rev, 118, 119, 122, 123 un 125.

4.4 Attiecībā uz pantiem Piekļuves direktīvā:

Padome pilnībā, daļēji vai principā pieņēma grozījumus Nr. 91, 92, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103 un 105. Dažos no šiem grozījumiem to formulējums gandrīz pilnībā ir ņemts vērā, kamēr citi ir iestrādāti savādākā formā, ar kuru tomēr saglabā grozījumu vai to daļu pamatā esošo mērķi.

Padome kopējā nostājā neieklāva šādus grozījumus: grozījumi Nr. 93, 94, 97, 99, un 102.

IV. SECINĀJUMI

Neskatoties uz to, ka Padome nevarēja piekrist visiem Eiropas Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem, tā vienojās ar Parlamentu un Komisiju par to, ka galvenie neatrisinātie jautājumi priekšlikumā par labāku regulējumu attiecas uz radiofrekvencēm, jauno telekomunikāciju iestādi un funkcionālo nošķiršanu.

Attiecībā uz katru no šiem jautājumiem Komisija, kuru lielā mērā atbalsta Parlaments, ir ierosinājusi mainīt (starp)iestāžu sistēmu un attiecīgi – dažādo iesaistīto dalībnieku, reglamentējošo iestāžu, ES iestāžu un citu ieinteresēto personu pilnvaru sadali. Lai gan Padome ir pārliecināta, ka elektronisko komunikāciju jomas tiesiskā regulējuma atjaunošana būtu ieguvums šai nozarei un dotu iespēju pieņemt svarīgus lēmumus saistībā ar investīcijām, piemēram, NGN jomā, tā uzskata, ka minētos mērķus varētu panākt uzlabojot pašreizējo regulējumu, nevis izveidojot alternatīvus mehānismus. Tāpēc Padomes kopējā nostājā mēģināts skaidrot un uzlabot noteikumus, kas cita starpā skar VRI, Komisiju, komitoloģijas izmantošanu, kā arī ES iestāžu lomu attiecībā uz politikas veidošanu radiofrekvenču jomā.

Ņemot vērā minēto, Padome cer, ka, pamatojoties uz kopējo nostāju un ar nozīmīgu Komisijas atbalstu, tiks panākts kompromiss ar Eiropas Parlamentu, lai izveidotu stabilu un paredzamu reglamentējošo vidi elektronisko komunikāciju nozarē.

Padome cer uzsākt konstruktīvas sarunas ar Parlamentu, lai jaunus tekstus pieņemtu līdz pašreizējā likumdevēja pilnvaru beigām.